Παραθήκη

Ὦ Τιμόθεε, τὴν παρακαταθήκην φύλαξον, ἐκτρεπόμενος τὰς βεβήλους κενοφωνίας καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, ἥν τινες ἐπαγγελλόμενοι περὶ τὴν πίστιν ἠστόχησαν (Α΄ Τιμ. ς΄ 20-21)

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ • ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2023 • ΤΕΥΧΟΣ 148

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Καλή Χρονιά! Μέ ἦθος Κολοκοτρωνέϊκο ..... σελ. 1

Μήν βάλετε νερό στό κρασί ..... σελ. 3

Χριστιανική ἀνθρωπολογία καί «Μετανθρωπισμός» ..... σελ. 6

Τά σύγχρονα ἐκκλησιολογικά προβλήματα καί ἡ θεραπεία τους Β΄ ..... σελ. 8

Σέ διωγμό τά Ἱερά Ἡσυχαστήρια ..... σελ. 16

Γλυκύτερη εἶναι ἡ μάνα ..... σελ. 19

Πορίσματα Ἡμερίδος γιά τόν Μετανθρωπισμό ..... σελ. 23

Κυάνιο μέσα στά ἐντομοειδῆ «τρόφιμα» ..... σελ. 26

Εἰδήσεις - Σχόλια ..... σελ. 28

ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ! ΜΕ ΗΘΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΕΪΚΟ.

Μιά ἀνασκόπηση τῆς χρονιᾶς, πού πέρασε, κάναμε στό προηγούμενο τεῦχος.

Γιά τή νέα χρονιά ὅλα δείχνουν ὅτι θά εἶναι ἀπαιτητική. Γι᾽ αὐτό μᾶς χρειάζονται ἀποθέματα πίστεως, ὑπομονῆς, ἐλπίδος καί θάρρους.

Διαβάζαμε τίς προάλλες τήν λαμπρή ὁμιλία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μάνης κ. Χρυσοστόμου Γ΄ γιά τόν Θεόδωρο Κολοκοτρώνη, τόν «Γέρο τοῦ Μωρηᾶ», πού ἐδόθη στόν Φιλολογικό Σύλλογο «Παρνασσός» στίς 5 Φεβρουαρίου 2023. 4 Φεβρουαρίου 1843 ἦταν ἡ ἡμέρα πού ἐκοιμήθη ὁ στρατηγός, στόν ὁποῖο ἡ πατρίδα ὀφείλει –μετά Θεόν–περισσότερο ἀπό ὁποιονδήποτε ἄλλον τήν ἐλευθερία της.

Ὁ βίος καί οἱ ἀγῶνες τοῦ στρατηγοῦ, ἔτσι ὅπως τά δίνουν οἱ βιογράφοι του, καί κυρίως ὁ Τερτσέτης, ἔχουν πολλά νά μᾶς διδάξουν. Ἀπό ἐκεῖ ἀντλεῖ καί ὁ Σεβασμιώτατος Μάνης στήν προαναφερθεῖσα ὁμιλία του.

Ὁ Κολοκοτρώνης ἐκτός ἀπό ἰδιοφυής στρατηγός καί ἀτρόμητος πολέμαρχος ἦταν, ὅπως φαίνεται ἀπό τόν βίο του, καί ἄνθρωπος σπάνιας ἀρετῆς. Τέτοιας ἀρετῆς πού βρίσκει κανείς σέ βίους μεγάλων Ἁγίων. Ἀρκεῖ νά ἀναφέρουμε τή γνωστή ἀπόκριση, πού ἔδωσε στή μητέρα του, ἡ ὁποία, βλέποντας τόν φονιά τοῦ ἀδελφοῦ του στό τραπέζι τους, τοῦ εἶπε: «Παιδί μου, στό τραπέζι μας θά τονε βάνης τόν φονιά τοῦ παιδιοῦ μου;» Καί ἐκεῖνος ἀπαντᾶ: «Σώπα, μάννα. Αὐτό εἶναι τό μεγαλύτερο μνημόσυνο, πού κάνουμε τοῦ σκοτωμένου»(!)

Δέν ξέρουμε ἄν αὐτό ὑπολείπεται τῆς ἀνεξικακίας τοῦ ἁγίου Διονυσίου τοῦ ἐν Ζακύνθῳ, πού συγχώρησε τόν φονιά τοῦ ἀδελφοῦ του!

Καί τό ἀξιοσημείωτο εἶναι **ὁ συνδυασμός στό πρόσωπο τοῦ στρατηγοῦ τόλμης καί ἀφοβίας ἀπαράμιλλης ἀπό τή μιά πλευρά καί ἀπό τήν ἄλλη τῆς σπάνιας αὐτῆς ἀνεξικακίας.** Ὅπως γράφει καί ὁ ἀγαπημένος μας ἅγιος Παΐσιος ὁ Ἁγιορείτης «Ἡ παλληκαριά γεννιέται ἀπό τήν ἐμπιστοσύνη στόν Θεό», δηλαδή ἡ πραγματική παλληκαριά προϋποθέτει ἀρετή (Λόγοι Β΄, σ. 213).

Τό ἴδιο λένε καί γιά τόν μεγάλο Μᾶρκο Μπότσαρη, τόν ἀπό τῆς Ἠπείρου, ὁ ὁποῖος ἔπεσε ἀπό τουρκικό βόλι μόλις 34 ἐτῶν. Ὅτι εἶχε τήν καρδιά τοῦ ἀντοῦ καί τό πνεῦμα τοῦ ἀρνίου.

Αὐτοί εἶναι οἱ ἥρωές μας. Ὄχι μόνον τά «ἐθελόθυτα θύματα», οἱ ἅγιοι Νεομάρτυρες τῆς Τουρκοκρατίας, ἀλλά καί οἱ καπεταναῖοι καί τά παλληκάρια πού μᾶς χάρισαν τή λευτεριά μετά ἀπό 400 χρόνια δουλείας στήν Νότιο Ἑλλάδα καί 500 στή Βόρειο. Γιά νά βγαίνουν σήμερα αὐτοί πού δέν ξέρουν ποῦ πατοῦν καί ποῦ πηγαίνουν καί νά ξεστομίζουν ὕβρεις καί βλασφημίες σάν αὐτό πού εἶπε Συριζαία –τήν παραδίδουμε στήν ἱστορική καταισχύνη– ὅτι ἡ πτώση τοῦ Φάντομ καί ὁ θάνατος τῶν δύο παλληκαριῶν πιλότων κατά τήν ἐκτέλεση τοῦ καθήκοντος (2.2.2023) ἦταν «ἐργατικό ἀτύχημα» (!)

Ἤ σάν αὐτό πού εἶπε ὁ προδότης τῆς Μακεδονίας Τσίπρας στή Θεσσαλονίκη στίς 6.2.2023· ὅτι εἶναι «περήφανος γιά τή Συμφωνία τῶν Πρεσπῶν», δηλαδή γιά τό ξεπούλημα τῆς Μακεδονίας!

Γιά νά μήν πᾶμε καί στούς ἄλλους προδότες, πού τούς ψήφισε ὁ λαός γιά νά καταργήσουν τήν προδοσία.

Ὁ Γέρος τοῦ Μωρηᾶ ὅμως δέν ἦταν ἕνας ἀγαπούλης λαπάς ἀλλά ἦταν καί αὐτός πού εἶπε τό «Φωτιά καί τσεκούρι στούς προσκυνημένους», ὅταν ἔβλεπε ὅτι ἀπό τίς προδοσίες καί τίς διχόνοιες τῶν Ἑλλήνων κινδύνευε νά σβήσει ἡ Ἐπανάσταση.

Αὐτές τίς μορφές τῶν Κολοκοτρωναίων, Μποτσαραίων καί ἄλλων ἡρώων, πού κοσμοῦν τό «Εἰκονοστάσι τοῦ

• Ἡ *Παρακαταθήκη* ἀναρτᾶται στήν ἱστοσελίδα orthodoxnet.gr καί σέ φιλικές ἱστοσελίδες.

• Οἱ ἐνδιαφερόμενοι μποροῦν νά παρακολουθοῦν ἐκπομπή, πού κάνει ὁ π. Ἀρσένιος Βλιαγκόφτης. Ἀναρτᾶται στό διαδίκτυο ἀπό φιλικές ἱστοσελίδες καί ἀπό τά διαδικτυακά κανάλια «ἐγρήγορση» στό youtube καί «ἐγρήγορση» στό vimeo.

Γένους» (κατά τήν ὡραία ἔκφραση τοῦ Δημ. Νατσιοῦ), πρέπει νά βάλουμε στήν καρδιά μας καί αὐτές νά μᾶς ἐμπνέουν, γιά νά περάσουμε τίς πνευματικές ἐξετάσεις στούς δύσκολους καιρούς μας.

Κλείνουμε τό σημείωμά μας μέ τά λόγια τοῦ Σεβασμιωτάτου Μάνης:

«Ὁ λόγος τοῦ Κολοκοτρώνη πρός τούς νέους στήν Πνύκα: "Πρέπει νά φυλάξετε τήν πίστη σας καί νά τήν στερεώσετε, διότι, **ὅταν ἐπιάσαμε τά ἅρματα, εἴπαμε πρῶτα ὑπέρ πίστεως καί ἔπειτα ὑπέρ πατρίδος**" ἀποτελεῖ ἐσαεί ἱερόν ἀπόφθεγμα. Καί τό δακτυλίδι του μέ τό μονόγραμμα Θ.Κ., πού ἀφιέρωσε ὁ ἴδιος ὡς τάμα του κατά τήν προσκυνηματική μετάβασή του στήν Μεγαλόχαρη τῆς Τήνου τό ἔτος 1838, παραμένει ἀνεκτίμητος θησαυρός πίστεως καί εὐλάβειας πρός τήν Παναγία.

»Πράγματι, αὐτά τά ἰδεώδη τοῦ Ὀρθόδοξου Χριστιανοῦ καί τοῦ Ἕλληνα Πατριώτη ἦταν ζωγραφισμένα μέσα στήν ψυχή τοῦ Θεόδωρου Κολοκοτρώνη. Μέσα στήν γενναία του καρδιά, κρύβονταν οἱ μυστικοί του πόθοι γιά τήν δόξα τοῦ Ἑλληνισμοῦ. **Γι' αὐτό καί μπορεῖ τό "κολοκοτρωνέϊκο ἦθος" νά ἐμπνεύσει καί τίς νεότερες γενιές. Καί τό ἦθος αὐτό εἶναι ἡ καθημερινή ἐνσάρκωση τῆς ἑλληνορθόδοξης συναλληλίας. Πίστη στόν Θεό καί ἀγάπη πρός τήν πατρίδα.**

»Κατακλείω τόν λόγον μέ τήν φράση, ἡ ὁποία ἔχει χαραχθεῖ στό ἄγαλμα τοῦ Κολοκοτρώνη, πού στήθηκε τό 1904 ἐδῶ στήν Ἀθήνα, ἐπί τῆς ὁδοῦ Σταδίου: "ἔφιππος χώρει, Γενναῖε Στρατηγέ, ἀνά τούς αἰῶνας, διδάσκων τούς λαούς, πῶς οἱ δοῦλοι γίνονται ἐλεύθεροι"».

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΜΗΝ ΒΑΛΕΤΕ ΝΕΡΟ ΣΤΟ ΚΡΑΣΙ*

τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἄσσου Μεξικοῦ κ. Τιμοθέου

Τὸ σημερινὸ Εὐαγγέλιο μᾶς ὁμιλεῖ γιὰ ἕναν ἄνθρωπο, ὁ ὁποῖος ὀνομάζεται Ζακχαῖος. Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ἔτυχε νὰ ἦτανε πλούσιος· πλούσιος ἀλλὰ κοντός. Καὶ γιὰ νὰ δῇ τὸν Κύριο ἔπρεπε νὰ ἀνεβῇ σὲ μιὰ συκομορέα, δηλαδὴ σὲ ἕνα δέντρο. Λοιπὸν σήμερα, αὐτὸς ποὺ σᾶς ὁμιλεῖ εἶναι καὶ ἕνας Ζακχαῖος. Εἶμαι κοντὸς.

Καὶ θὰ σᾶς ἔλεγα καλύτερα ὅτι εἶμαι νεαρός, γιατὶ ἔχω 23 χρόνια ποὺ γεννήθηκα στὴν κολυμβήθρα τῆς Ὀρθοδοξίας. Ἐδῶ καὶ 23 χρόνια σὲ ἕνα κομμάτι γῆς ποὺ ὀνομάζεται Μακεδονία ἦρθα ἐγὼ ἀπὸ τὴν Λατινικὴ Ἀμερικὴ, γιὰ νὰ φέρω τὸ φῶς τῆς Ὀρθοδοξίας στὰ δικά μου μέρη, ὅπου δὲν εἴχαμε τὴν Ὀρθόδοξη παρουσία. Καὶ βαπτίστηκα ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ ἁγίου Ἀγαθονίκου, μαζὶ μὲ τὸν ἀδελφὸ τὸν Ἀθηναγόρα, ὁ ὁποῖος σήμερα εἶναι ἐπίσκοπος, εἶναι ἀρχιερέας, καὶ γίναμε ὀρθόδοξοι.

Καὶ μᾶς ἔδωσε ὁ Θεὸς τὴν δυνατότητα νὰ ξεκινήσωμε τὸν δρόμο καὶ νὰ ἀνήκωμε στὴν πίστι ποὺ ἐσᾶς σᾶς κληροδότησαν οἱ προγόνοι σας οἱ Ἕλληνες.

* Ὁμιλία πού πραγματοποιήθηκε στὸν Ἱ. Ν. Ἀναλήψεως Νέου Κόσμου Ἀθηνῶν στίς 22.1.2023.

Ἐγὼ ἤθελα νὰ γίνω ὀρθόδοξος ἀπὸ 8 χρονῶν παιδί. Ἔτυχε νὰ δῶ τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Μακάριο ἀπὸ τὴν Κύπρο, ὁ ὁποῖος σὰν Πρόεδρος εἶχε ἐπισκεφθῇ τὴν Κολομβία, καὶ ἀπὸ τότε ἄρχισε ἡ δική μου πορεία. Διότι ρώτησα ἕναν δυτικὸ ἱερέα , τοῦ λέω: «Ποιός εἶναι αὐτὸς ποὺ δείχνουν τώρα στὴν τηλεόρασι, ποὺ ἐδῶ καὶ λίγα χρόνια ἐπισκέφτηκε τὴν Κολομβία;» Καὶ μοῦ ἀπάντησε ὁ ἱερέας: «Εἶναι ἕνας αἱρετικὸς ἐπίσκοπος». Ἀλλὰ ἐπίσης ἕνας ἀγγλικανὸς μοῦ εἶπε: «Δὲν εἶναι αἱρετικός. Αὐτὸς εἶναι Ὀρθόδοξος. Καὶ ἡ Ὀρθοδοξία εἶναι ἡ μάνα ἐκκλησία».

Καὶ ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς δύο ποὺ ξεκινήσαμε, κάτω ἀπὸ τὸ ὠμοφόριο τοῦ Μητροπολίτου Ἀθηναγόρα Κεντρώας Ἀμερικῆς, –πρῶτα Παναμᾶ, μετέπειτα Μεξικοῦ, Κεντρώας Ἀμερικῆς Κολομβίας καὶ Βενεζουέλας– ἀρχίσαμε νὰ ψάχνουμε αὐτὴ τὴν Ὀρθοδοξία. Καὶ ἤρθαμε καὶ βαπτιστήκαμε στὴν Ἑλλάδα καὶ μετὰ ἀπὸ ἕνα μικρὸ διάστημα γυρίσαμε πίσω. Μὲ τὴν φροντίδα τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀθηναγόρα.

Δύο ἤρθαμε στὴν Ἑλλάδα νὰ γνωρίσωμε τὴν Ὀρθοδοξία· καὶ ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς δύο σήμερα αὐτὴ ἡ Μητρόπολις ἔχει περίπου ἑνάμισι ἑκατομμύριο Ὀρθοδόξους. Σὲ 20 χρόνια καὶ στὴν Κολομβία, ποὺ εἶμαι ἐπίσκοπος τώρα, ὅπου ἔχω τὴν εὐθύνη, ἀπὸ δύο, ποὺ ξεκινήσαμε εἴμαστε πάνω ἀπὸ 15.000, καὶ ἔχομε ἐννέα καὶ πρόκειται νὰ ἀνοίξωμε τρεῖς ἀκόμα καινούργιες ἐνορίες.

Λοιπόν, παιδιά τοῦ Θεοῦ, δὲν ἦρθα γιὰ νὰ σᾶς μιλήσω μόνο γιὰ τὸ ἱεραποστολικὸ ἔργο. Ἐμεῖς θὰ χτίσωμε ναούς, βοηθᾶμε ἀνθρώπους, ἀγκαλιάζουμε προσφυγες ἀπὸ τὴν Βενεζουέλα, οἱ ὁποῖοι φεύγουν ψάχνοντας ἕνα καλύτερο μέλλον. Καὶ περπατᾶνε περνῶντας ἀπὸ τὴν Κολομβία πηγαίνοντας γιὰ Χιλή, Ἀργεντινὴ καὶ ἄλλα μέρη.

Ἀλλὰ ὅμως γιατί ἤρθαμε ἐδῶ; Καὶ γιατί βρισκόμαστε στὴν Ἑλλάδα; Διότι ἐμεῖς εἴμαστε μικρὰ παιδιά. Εἴμαστε σὰν τὸν Ζακχαῖο. Κοντοί. Καὶ γιὰ νὰ βλέπωμε καλά καὶ νὰ καταλαβαίνωμε καλύτερα καὶ νὰ κατανοήσωμε τὸ Εὐαγγέλιο, **πρέπει νὰ στεκώμαστε πάνω, ὄχι σ᾽ ἕνα δέντρο· νὰ στεκώμαστε πάνω στοὺς ὤμους τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας καὶ πάνω στὰ κόκκαλα τὰ βγαλμένα τῶν Ἑλλήνων τὰ ἱερά.**

Καὶ ἀφῆστε με νὰ σᾶς μιλήσω γι᾽αὐτὴ τὴν πατρίδα, ἡ ὁποία ἔλαχε σήμερα νὰ εἶναι ἡ πηγὴ τῆς πίστεως, ποὺ εἶναι ἡ Ἑλληνικὴ πατρίδα. Ἀφῆστε με νὰ σᾶς μιλήσω σήμερα καὶ **νὰ σᾶς ὑπενθυμίσω μὲ ὅλο τὸν σεβασμό, μὲ ὅλη τὴν ἀγάπη, τί σημαίνει Ἑλλάδα.**

Ὅταν ὁ Φίλιππος καὶ ὁ Ναθαναὴλ πήγανε στὰ Ἱεροσόλυμα καὶ εἴπανε στὸν Κύριο «Κύριε, ἦρθαν οἱ Ἕλληνες» –ἦταν δύο τρεῖς τέσσερις Ἕλληνες, δὲν ἦταν παραπάνω– καὶ ἀπαντάει ὁ Κύριος: «Ἦρθε ἡ ὥρα νὰ δοξαστῇ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου». Διότι ναὶ μὲν ὁ Χριστὸς γεννήθηκε μέσα σὲ ἑβραϊκὸ χῶρο καὶ μέσα σὲ ἑβραϊκὴ οἰκογένεια, ἑρμηνεύεται ὅμως παραδίδεται καὶ ἀποκαλύπτεται μὲ ἑλληνικοὺς ὅρους καὶ ἑλληνικοὺς τρόπους. Γι᾽ αὐτὸ καὶ εἶπε Αὐτὸς «Ἦρθε ἡ ὥρα νὰ δοξαστῇ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου».

Αὐτὴ ἡ χώρα, αὐτὴ ἡ πίστι, ἡ χριστιανικὴ πίστι τῶν Ἑλλήνων –διότι ναί μέν τὰ Ἱεροσόλυμα εἶναι ἁγία Πόλις, ἡ πηγὴ τῆς πίστεως ὅμως καὶ τὸ κέντρο τῆς πίστεως εἶναι ἡ Ἑλλάδα.

Γι᾽ αὐτὸ ἀφῆστε με νὰ σᾶς μιλήσω στὴν καρδιά, διότι θὰ ἤθελα πολὺ νὰ καταλάβετε καὶ σεῖς τί σημαίνει Ἑλληνισμὸς καὶ τί σημαίνει Ὀρθοδοξία. **Διότι, ἐπειδὴ εἶναι συνηθισμένο τὸ θέμα γιὰ**

σᾶς, πολλὲς φορὲς δὲν καταλαβαίνομε τὴν ἀξία τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Ὀρθόδοξη πίστις, γιὰ τὴν ὁποία ὁμιλῶ ἐγώ, ποὺ ἄρχισα νὰ ψάχνω ἀπὸ 8 χρονῶν παιδί καὶ τὴν βρῆκα ὅταν ἤμουν 27 ἐτῶν, εἶναι ἡ πίστι ποὺ κράτησε μιὰ Ἑλλάδα 400, καὶ κοντὰ στὰ 600, χρόνια κάτω ἀπὸ μία τουρκοκρατία ποὺ προσπάθησε νὰ [σβήσῃ] τὸν Ἑλληνισμὸ καὶ νὰ κατακτήσῃ τὸν πολιτισμό. Αὐτὴ ἡ πίστι ἦταν ἡ πίστι τῆς γιαγιᾶς ποὺ ἔφυγε ἀπὸ τὸν Πόντο καὶ ἦρθε στὴν Ἑλλάδα μὲ μία εἰκόνα μόνο καὶ μὲ μία ἐλπίδα· γιατὶ τὰ πάντα, οἱ περιουσίες, ἔμειναν πίσω. Αὐτὴ ἡ πίστι εἶναι ποὺ κράτησε τὸν παππού καὶ τὴν γιαγιὰ τὴν ὥρα ποὺ οἱ Γερμανοὶ κατέστρεφαν τὴν χώρα καὶ προσπάθησαν νὰ κατακτήσουν αὐτὴ τὴν γῆ.

Αὐτὴ ἡ Ὀρθόδοξη πίστις εἶναι αὐτὴ ποὺ κράτησε τὴν πατρίδα Ἑλλάδα ὅταν ἔπρεπε νὰ πῇ ὄχι στοὺς Ἰταλούς γιὰ νὰ μὴν πᾶνε καὶ νὰ κατακτήσουνε ἄλλους λαούς.

Αὐτὴ ἡ πίστι κράτησε τὸ ’30 καὶ τὸ ’40 τοὺς Ἕλληνες, ποὺ φύγανε ἀπὸ δῶ καὶ καρποφοροῦν σὲ μακρινὲς χῶρες. Ὅπως στὸν Παναμᾶ, ποὺ εἴχαμε Πρόεδρο Ἕλληνα. Ὅπως στὴν Βενεζουέλα, ὅπου δημιούργησαν, διότι εἶναι καρποφόροι ἄνθρωποι.

Ἡ πίστι τῶν Ἑλλήνων λοιπόν! Ἂν μᾶς βλέπετε, (καὶ τὸ ἔλεγα καὶ στὴν κυρία Μαρία): «**Ἐμεῖς κοιτᾶμε πρὸς τὴν Ἑλλάδα, δὲν ξέρω ὅμως πρὸς τὰ ποῦ κοιτᾶνε οἱ Ἕλληνες**». **Καὶ θέλω σήμερα νὰ σᾶς παρακαλέσω**, ἐσεῖς ποὺ εἶστε τὰ παιδιὰ τῶν Ἑλλήνων, ποὺ δὲν κατεβάσανε ποτὲ τὴν σημαία, ποὺ δὲν πρόσβαλαν ποτὲ τὸν πολιτισμό τους, ποὺ δὲν ἀρνήθηκαν τὴν δική τους πατρίδα, τὴν ὥρα ποὺ τοὺς κυνηγούσανε στὴν Σμύρνη, στὸν Πόντο, στὴν Πόλι καὶ φύγανε καὶ ἤρθανε ἐδῶ καὶ ἀρχίσανε ἀπὸ τὸ μηδὲν καινούργια χωριά. Καὶ τί ἔφερε αὐτὴ ἡ γιαγιά καὶ αὐτὸς ὁ παππούς; Μιὰ εἰκόνα ἔφερε στὰ χέρια του. Πόσες εἰκόνες σωθήκανε, παρακαλῶ; Μὴν προσβάλλετε τὸν Ἑλληνισμό. Μὴν προσβάλετε τὴν Ἑλλάδα. **Μὴν βάλετε, παρακαλῶ, νερὸ στὸ κρασί. Στῶμεν καλῶς. Ἡ Ἑλλάδα εἶναι τὸ κέντρο τῆς πίστεως.** Τὰ Ἱεροσόλυμα εἶναι ἁγία πόλις, ἀλλὰ ἐμεῖς, ὅταν θέλωμε νὰ μάθωμε τὸν Χριστιανισμό, τὴν Ὀρθοδοξία καὶ τὴν πίστι, στὴν Ἑλλάδα ἐρχόμαστε. Ἐρχόμαστε ἐδῶ. Ἐγὼ ὁ Ἰνδιάνος μὲ τὰ σχιστὰ μάτια δὲν πηγαίνω Ρουμανία, δὲν πηγαίνω Ρωσσία, ἔρχομαι ἐδῶ, γιατὶ ἐδῶ μὲ μία γιαγιά, ὀνομαζομένη Καλλιόπη στὸ Αἰγάλεω, ἔμαθα νὰ κάνω τὸν σταυρό μου. Ἐδῶ μὲ ἕναν παππού ἔμαθα νὰ λέω τὸ «Πιστεύω» καὶ νὰ λέω τὸ «Πάτερ ἡμῶν». Καὶ ὅταν λέμε «ἀπ’ τὰ κόκκαλα βγαλμένη τῶν Ἑλλήνων τὰ ἱερά» τὸ λέμε μὲ τὴν καρδιὰ γιὰ **νὰ μὴν εἶναι ἀνάγκη αὔριο ἐμεῖς οἱ ξένοι, ἐμεῖς οἱ Ἰνδιάνοι, διότι ἐγὼ εἶμαι Ἰνδιάνος, νὰ ’ρθῶ ἐγὼ μὲ ἀναμμένο φανάρι, σὰν τὸν Διογένη, γιὰ νὰ ψάξω Ἕλληνα μέσα στοὺς Ἕλληνες.**

Παρακαλῶ, ἀφῆστε με νὰ σᾶς ἀφήσω αὐτὸ το μήνυμα σήμερα: Νὰ τιμᾶτε αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους ποὺ μᾶς [δὲν ἀκούγεται] ἀλλὰ καὶ σεῖς νὰ ἔχετε τὴν εὐθύνη γιὰ **νὰ κληροδοτήσετε στὰ παιδιά σας, παρακαλῶ, ὄχι ἕναν χάρτη, ἀλλὰ μιὰ πατρίδα. Ὄχι ἕνα χάρτη ποὺ περιορίζει τὴν Ἑλλάδα σὲ σύνορα , ἀλλὰ μιὰ πατρίδα ποὺ εἶναι Ἑλληνισμὸς καὶ Ὀρθοδοξία μαζί.** Νὰ κληροδοτήσετε ὄχι ἕνα σπίτι στὰ παιδιά σας, ἀλλὰ μία Ἑλληνική οἰκογένεια. Αὐτὴ ἡ οἰκογένεια ποὺ δὲν ἀλλοιώθηκε ποτὲ καὶ ποὺ παραμένει νὰ εἶναι πιστὴ οἰκογένεια.

Νὰ διδάξετε τὰ παιδιά σας ὅτι ἡ κάθε δυσκολία εἶναι καὶ μιὰ εὐκαιρία. Καὶ γιατί σᾶς τὸ λέω; Γιατὶ ὅταν πῆγα στὴν Βενεζουέλα ὁρισμένοι Ἕλληνες ποὺ εἶχαν φύγει ἀπὸ δῶ, ὅταν φτάσαν ἐκεῖ κοιμότανε σὲ ἕνα παγκάκι, ἕνας Στέλιος Καλφαγιάννης, μετὰ πῆγε σὲ μία οἰκοδομὴ καὶ κοιμόταν ἐκεῖ. Πέρασαν τὰ χρόνια καὶ αὐτὸς ὁ Ἕλληνας, ὁ ὁποῖος, κοιμόταν στὸ παγκάκι, ἔχτισε ἕνα μαγαζί –σὰν τοῦ Μαρινόπουλου, ξέρω ᾽γώ, αὐτὰ ποὺ ἔχουν ἐδῶ. Καὶ ἔγινε καρποφόρος μὲ τὴν ἐργασία του χτίζοντας καὶ ἀφήνοντας ἐκεῖ ἕνα γηροκομεῖο καὶ στὴν Μυτιλήνη ἕνα σχολεῖο.

Λένε ὅτι οἱ Ἕλληνες πολεμᾶνε σὰν τοὺς ἥρωες, ἐγὼ θὰ ἔλεγα ὅτι οἱ ἥρωες πολεμᾶνε σὰν τοὺς Ἕλληνες.

Ἦρθα νὰ ζητήσω ἀπὸ σᾶς νὰ κρατηθῆτε. Νὰ κρατηθῆτε καὶ νὰ εἴσαστε Ἕλληνες. Στῶμεν καλῶς. Νὰ μὴν προσβάλετε ποτὲ ὅ,τι σᾶς ἄφησαν οἱ προγόνοί σας. Νὰ μὴν προσβάλλετε τὸν παππού καὶ τὴν γιαγιά. Νὰ κρατηθῆτε σωστά. Νὰ ἔχετε πάνω αὐτὴ τὴν σημαία ποὺ ἔχει μπλέ καὶ ἄσπρες γραμμὲς καὶ ἕνα σταυρό. Καὶ νὰ μὴν ξεχνᾶτε ἀπὸ ποῦ προέρχεστε καὶ ποῦ εἶστε, γιὰ νὰ ξέρετε καὶ πρὸς τὰ ποῦ πηγαίνετε.

Αὐτὴ ἡ πατρίδα, αὐτὴ ἡ Ἑλλάδα, αὐτὴ ἡ δική σας Ἑλλάδα ποὺ εἶναι δική μου Ἑλλάδα, διότι ἐδῶ παίρνω τὸ φῶς τῆς ἀληθείας. Ἐμᾶς τοὺς Ἰνδιάνους τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς οἱ Ἱσπανοὶ μᾶς κατακτήσανε, ἀλλὰ οἱ Ἕλληνες μᾶς φωτίσατε καὶ μᾶς πλουτίσατε.

Ζήτω ἡ Ἑλλάδα. Ζήτω ἡ Ὀρθοδοξία. Ζήτω ὁ Ἑλληνισμός. Πάντα μπροστά, ποτέ πίσω. Ὁ Θεὸς νὰ εὐλογήσῃ καὶ νὰ ἔχῃ καλὰ τοὺς Ἕλληνες, καὶ νὰ ἔχῃ καλὰ κάθε Ἑλληνικὴ οἰκογένεια καὶ τὸ Ἑλληνικὸ γένος ἐν πάσῃ ὥρᾳ καὶ ἐν παντί τόπῳ. Εὐχαριστοῦμε Ἑλλάδα, εὐχαριστοῦμε Ὀρθοδοξία, εὐχαριστοῦμε ποὺ μᾶς φωτίσατε καὶ μᾶς πλουτίσατε.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ «ΜΕΤΑΝΘΡΩΠΙΣΜΟΣ»*

τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων κ. Σεραφείμ

[...] Οἱ ἄνθρωποι κατά ταῦτα διακρίνονται εἰς εὐσεβεῖς καί φιλοθέους καί εἰς ἀσεβεῖς καί ἀθέους. Ἡ μέση κατάστασις εἶναι ἡ τῶν χλιαρῶν, οἱ ὁποῖοι δέν εἶναι οὔτε θερμοί, οὔτε ψυχροί, κατά τήν Θείαν Ἀποκάλυψιν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου, τούς ὁποίους *«μέλλει ἐμέσαι ἐκ τοῦ στόματός Του ὁ Κύριος»* (Ἀποκ. γ᾽ 15-16). Καλοί καί κακοί, λοιπόν, ἀγαθοί καί πονηροί, μετανοοῦντες καί ἀμετανόητοι, δίκαιοι καί ἁμαρτωλοί ὅλοι ὅσοι ἀνήκομεν εἰς τό Ἀδαμιαῖον γένος.

Παρά ταῦτα, ὅμως, καί παρά τά θεόσοφα πιστεύματα καί διδάγματα τῆς Ὀρθοδόξου Χριστιανικῆς Ἀνθρωπολογίας, ἐσχάτως ἀναπτύσσεται εὐτόνως **ἡ θεωρία τοῦ «μετανθρωπισμοῦ», ὁ ὁποῖος εἶναι ἔκγονον καί ἀποκύημα τῆς μακροχρονίου ὑπούλου δράσεως τῆς «νέας ἐποχῆς». Ὁ Τριαδικός Θεός μας ἔπλασε ἄνθρωπον καί ὄχι μετάν-**

* Μεταφέρουμε μικρόν ἀπόσπασμα τῆς Ποιμαντορικῆς Ἐγκυκλίου τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων κ. Σεραφείμ γιά τό Ἱερόν Τριώδιον (Ὑπ᾽ ἀριθμ. 221/2023).

θρωπον καί ὑπεράνθρωπον. Ἔπλασε τόν ἄνθρωπον λογικόν ὄν, ἐλεύθερον, αὐτεξούσιον, ἔχοντα τήν ἐλευθερίαν τῆς βουλήσεως καί προικισμένον μέ νοῦν, ψυχήν καί καρδίαν καί ὄχι ἕνα εἶδος ρομπότ μέ τεχνητή νοημοσύνη, χωρίς ἠθικές ἀρχές καί πνευματική ζωή, χωρίς αἰσθήματα καί συναίσθημα, ἀλλά ἡδονόφιλο καί σαρκολάτρη.

Εἰς τήν ἐποχήν τοῦ **«μετανθρωπισμοῦ»** ὁ ἄνθρωπος ἀπογυμνώνεται ἀπό τίς θεόσδοτες ἀξίες του καί ὑποβιβάζεται εἰς τήν κατηγορίαν τοῦ χρηστικοῦ ὄντος, δηλαδή ἡ ὅποια ἀξία του ἀξιολογεῖται μέ τό πόσο χρήσιμος εἶναι ἤ δέν εἶναι διά τούς ἀνθρώπους τοῦ περιβάλλοντός του καί ἀγνοεῖται ἡ ἠθικο-πνευματική ἀξία τῆς προσωπικότητός του. Εἶναι ἀποδεδειγμένο ὅτι ἡ «νέα ἐποχή» συνιστᾶ τήν πλέον ἐλεεινήν κατάπτωσιν εἰς τήν ἱστορίαν τῆς ἀνθρωπότητος.Οἱ ὀπαδοί τῆς «νέας ἐποχῆς» υἱοθέτησαν ἀπόλυτα τό ἀρχέγονο ἐωσφορικό ψέμα πρός τό πρωτόπλαστο ζεῦγος, τόν Ἀδάμ καί τήν Εὔα, ὅτι ***«ἔσεσθε ὡς θεοί, γινώσκοντες καλόν καί πονηρόν»***, ὅταν φάγετε ἀπό τόν ἀπαγορευμένον καρπόν (Γεν. γ' ε). *«Τό δαιδαλῶδες πλέγμα τῆς "νέας ὑδροχοϊκῆς ἐποχῆς" μέ τά χιλιάδες "παρακλάδια" του ἔχει δηλητηριάσει τόν σύγχρονο ἄνθρωπο μέ τό ἐωσφορικό ψέμα, ὅτι δέν χρειάζεται ἄλλον Θεό, ἔξω ἀπό τόν ἑαυτό του γιά νά τόν σώσει... Μέ τήν δυναμική ἀπόπειρα "νεκρανάστασης" τῶν ἀρχαίων εἰδωλολατρικῶν θρησκευμάτων εἰσάγει μιά νέα θεώρηση τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος ἐξωθεῖται στίς "ἠθικές" τῶν παγανιστικῶν "θεῶν", οἱ ὁποῖοι ἐνσάρκωναν τήν πλέον ἀκραία διαστροφή τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, παρόμοια μέ αὐτή τῶν δαιμόνων... Ἡ ἀνθρωπολογία τῆς "νέας ἐποχῆς", ἡ ὁποία ταυτίζεται σχεδόν ἀπόλυτα μέ ἐκείνη τοῦ νεοπαγανισμοῦ, ἀντικατοπτρίζει πλήρως τόν αὐτονομημένο καί ἀποστατημένο ἀπό τόν Θεό ἄνθρωπο».*

Ἀδελφοί μου,

Ἡ ἀληθινή Νέα Ἐποχή διά τήν ἀνθρωπότητα ἦλθε καί ὑφίσταται 20 καί πλέον αἰῶνας μέ τήν Θείαν Ἐνανθρώπησιν, τήν Ἁγίαν Γέννησιν τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εἶναι ἡ μετά Χριστόν Χρυσῆ Ἐποχή τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ. ***«Ὅσοι ἔλαβον (τόν Χριστόν), ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τό ὄνομα αὐτοῦ»*** (Ἰωάν. α' 12). Ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ μέ τήν κάθαρσιν, τόν φωτισμόν καί τήν θέωσιν γίνεται θεός κατά χάριν καί ἀποκτᾷ τήν ἀθανασίαν. Ὄχι βεβαίως τήν ἀθανασίαν τοῦ σώματος καί τήν «θέωσιν», τήν ὁποίαν ἐπαγγέλλονται οἱ λάτρεις τοῦ «μετανθρωπισμοῦ».

Ἡ ἁγία καί κατανυκτική περίοδος τοῦ Ἱεροῦ Τριῳδίου εἴθε νά βοηθήσῃ ὅλους μας εἰς τήν ἀληθῆ θεογνωσίαν καί τήν ἐν πνεύματι καί ἀληθείᾳ Λατρείαν τοῦ εὐλογητοῦ Τριαδικοῦ μας Θεοῦ. Νά γνωρίσωμεν καλῶς τόν κατά Θεόν κτισθέντα ἄνθρωπον, κατ' εἰκόνα καί καθ' ὁμοίωσιν αὐτοῦ, νά βιώσωμεν τήν πραγματικότητα τῆς κατά Θεόν υἱοθεσίας καί νά ζηλώσωμεν τήν ὑπερφυᾶ κατάστασιν τῆς θεώσεως καί τήν ἀπόλαυσιν τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν τῆς ἐπουρανίου Βασιλείας. Ἀμήν.-

Υ/Σ: Περισσότερα περί τοῦ «μετανθρωπισμοῦ» θά εὕρητε εἰς τό σχετικόν κείμενον τοῦ Γραφείου ἐπί τῶν Αἱρέσεων τῆς Ἱ. Μητρ. Πειραιῶς (23-1-2023) καί εἰς τήν Ἡμερίδα περί τοῦ «μετανθρωπισμοῦ» τῆς Ἑστίας Πατερικῶν Μελετῶν (22-1-2023).

ΤΑ ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΕΚΚΛΗΣΙΟΛΟΓΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΟΥΣ*

τοῦ Ἀρχιμ. Ἀθανασίου Ἀναστασίου, Προηγουμένου Ἱ. Μ. Μεγάλου Μετεώρου, Ἁγίων Μετεώρων

Β΄

Τό οὐκρανικό ἐκκλησιαστικό ζήτημα

Ἡ ἀπογοήτευση καί ἡ κλονισμένη ἐμπιστοσύνη τῶν πιστῶν πρός τούς πνευματικούς ταγούς δοκιμάζεται ἀκόμη περισσότερο τό τελευταῖο διάστημα, καθώς ἐκτυλίσσεται ὁ ἀλληλοσπαραγμός στήν ἡγεσία τῶν Τοπικῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν μέ ἀφορμή τό οὐκρανικό ἐκκλησιαστικό ζήτημα. Ἕνας ἀλληλοσπαραγμός πού ξεκίνησε μέ τήν ἀντικανονική παραχώρηση τοῦ οὐκρανικοῦ «αὐτοκεφάλου» ἀπό τόν Οἰκουμενικό Πατριάρχη, ὁ ὁποῖος «ἤρξατο χειρῶν ἀδίκων» στό συγκεκριμένο θέμα, ἐπιβάλλοντας οὐσιαστικά μία ἰδιότυπη τιμωρία στήν Ἐκκλησία τῆς Ρωσίας γιά τήν ἄρνηση συμμετοχῆς της στήν ψευδοσύνοδο τῆς Κρήτης.

Τά ἀντίποινα τοῦ **Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχη** στήν ρωσική Ἐκκλησία στό ζήτημα τῆς Οὐκρανίας ἐπιβλήθηκαν γιά λόγους πολιτικούς καί γεωστρατηγικούς, ὑπηρετώντας τά συμφέροντα τοῦ ἀμερικανικοῦ παράγοντα, καταλύοντας κάθε ἀρχή Συνοδικότητος καί μέ τελική ἐπιδίωξη νά ἐπιβληθεῖ ὁ ἴδιος ὡς Πρῶτος ἄνευ ἴσων στήν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία.

Μεγάλο, βεβαίως, μερίδιο εὐθύνης ἀναλογεῖ καί στήν **Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος**, ἡ ὁποία μέ μία ἀπόφαση–παρωδία, πού λήφθηκε μέ πολιτικά κριτήρια, χωρίς νά πραγματοποιηθεῖ κἄν ψηφοφορία, ἔσπευσε νά ἀναγνωρίσει τήν «Αὐτοκεφαλία» τῆς Οὐκρανίας, ἐνῶ δέκα Τοπικές Ἐκκλησίες ἀρνοῦνται νά τήν ἀναγνωρίσουν μέχρι καί σήμερα. Ἔδωσε, ἔτσι, «συγχωροχάρτι» σέ ὅλες τίς ἀντικανονικές ἐνέργειες τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Ἔδωσε «συγχωροχάρτι» σέ καθηρημένους καί ἀχειροτόνητους Οὐκρανούς «ἐπισκόπους», πού τούς ἀναγνώρισε ὡς δῆθεν κανονικούς· ἔδωσε «συγχωροχάρτι» στήν κατίσχυση τῶν πολιτικῶν καί γεωστρατηγικῶν συμφερόντων τῶν ὑπερδυνάμεων εἰς βάρος τῆς Ἐκκλησίας· ἔδωσε «συγχωροχάρτι» στόν ἐθνοφυλετισμό, πού δῆθεν καταδικάζει, καθώς ἀποδοκιμάζει μέν –καί σωστά– τόν ρωσικο-σλαβικό ἐθνοφυλετισμό, οἰκειοποιούμενη, ὅμως, ἡ ἴδια ἐθνοφυλετικές πρακτικές, παρέχοντας ἀπροϋπόθετα τήν στήριξή της στόν «*Ἕλληνα Πατριάρχη*», στόν «*Πατριάρχη τοῦ Γένους*», παρότι αὐτός δέν ἀληθεύει στό συγκεκριμένο ζήτημα.

Ἄκρως ἀποκαλυπτική εἶναι ἡ ἀπροκάλυπτη ὁμολογία τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, σέ πρόσφατη συνέντευξή του, ὅτι **τό μόνο κριτήριο γιά τήν ἀναγνώριση αὐτή ὑπῆρξε ὁ «οἰκογενειακός δεσμός» μέ τόν Πατριάρχη,** χωρίς νά τόν ἀπασχολεῖ κἄν ἡ οὐσία καί ἡ ἀληθινή ἐκκλησιολογική διάσταση τοῦ θέματος: «*Θά σᾶς ἐξομολογηθῶ ὅτι γιά τό θέμα αὐτό μέ ἐπισκέφθηκε καί ὁ πρέσβης τῆς Ἀμερικῆς καί τρεῖς φορές ὁ πρέσβης τῆς Ρωσίας. Καί στόν μέν πρέσβη τῆς Ἀμερικῆς εἶπα ὅτι ἐγώ θά συνταχθῶ μέ τόν Πατριάρχη καί ἑπομένως θά γίνει τό θέλημά σας, ἀλλά δέν εἶναι πολιτική ἐπι-*

* Ὑπέρτιτλος: Ἐν Συνειδήσει, ἐν Ἀγάπῃ καί ἐν Ἀληθείᾳ, 28 Νοεμβρίου 2022.

λογή, δέν τό κάνω γιατί αὐτό ἐπιδιώκει ἡ Ἀμερική, τό κάνω γιατί σέβομαι αὐτό πού ὑποστηρίζει ὁ Πατριάρχης. Καί στόν Ρῶσο εἶπα ὅτι λυπᾶμαι, ἀλλά εἴμαστε μιά οἰκογένεια μέ τόν Πατριάρχη. Πῶς θά ἀφήσω τήν οἰκογένεια γιά νά πάω κάπου ἀλλοῦ; Συντάσσομαι μέ τόν Πατριάρχη»[28]. (!!!) Ἐδῶ, ὁ ὅρος «οἰκογένεια» δέν νοηματοδοτεῖται σωστά ἐκκλησιολογικῶς ἀπό τόν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπό μας, γιατί ὁ μόνος –ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι (χαρισματικῶς)– γενάρχης ὅλων μας στήν Ἐκκλησία, ὅπως μᾶς πληροφόρησε ὁ Χριστός στήν Κυριακή προσευχή, εἶναι μόνον ὁ Θεός Πατέρας. Ὁ Πρῶτος, ἡ Κεφαλή καί ὁ Ἀρχηγός τῆς θεανθρώπινης αὐτῆς «οἰκογένειας» εἶναι –γιά ὅλες τίς Τοπικές Ὀρθόδοξες Ἐκκλησίες– μόνον ὁ Χριστός, στόν ὁποῖο καί μόνον ὑπακοῦμε ἀπολύτως ὅλοι καί σέ ὅλα.

Τό χειρότερο, ὅμως, εἶναι ὅτι ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἔδωσε «συγχωροχάρτι» στόν ἐπεκτατισμό, τόν συγκεντρωτισμό καί τίς μεθόδους ἐπιβολῆς τοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου[29]. Ἐν τέλει ἀναγνώρισε στόν κ. Βαρθολομαῖο τό δικαίωμα νά ἐπεμβαίνει, νά παρεμβαίνει καί νά ἐπιβάλλεται ἀντικανονικά στήν Ὀρθοδοξία, ὄχι ὡς Πρῶτος μεταξύ ἴσων, κατέχων τά πρεσβεῖα τιμῆς, ἀλλά ὡς «*Πρῶτος ἄνευ ἴσων (primus sine paribus)*»[30] καί κατέχων πρωτεῖο ἐξουσίας. Ὅμως, κατά τόν μακαριστό Γέροντα Γεώργιο Καψάνη, «*Ἡ παραδοχή πρωτείου δικαιοδοσίας [ἐξουσίας] ἐπί τῆς καθόλου Ἐκκλησίας, δηλαδή τό νά εἶναι ἕνας ἐπίσκοπος κεφαλή καί ἀρχή ὅλης τῆς Ἐκκλησίας, ἔστω ἐπιφορτισμένος μέ ἕνα ρόλο διακονίας, εἶναι βλασφημία κατά τοῦ Προσώπου τοῦ Χριστοῦ ὡς μοναδικῆς Κεφαλῆς τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας. Τό πρωτεῖο δικαιοδοσίας [ἐξουσίας] συνιστᾶ ἀνατροπή τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησιολογίας, σύμφωνα μέ τήν ὁποία ὑπεράνω πάντων τῶν ἐπισκόπων εἶναι ἡ Οἰκουμενική Σύνοδος*»[31].

Ὅπως προκύπτει ἀπό τήν νομοκανονική μελέτη τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιε-

---

28. Ἀρχιεπισκόπου Ἱερωνύμου, Συνέντευξη στήν Καθημερινή, 24/10/2022, https://www.kathimerini.gr/politics/562104049/archiepiskopos-ieronymos-stin-k-den-eimai-oyte-me-ton-tsipra-oyte-me-ton-mitsotaki-eimai-me-tin-ekklisia/,

29. Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Βαρθολομαίου, Ἀπαντητικό Γράμμα στήν ἀπό 14/01/2019 ἐπιστολή τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀλβανίας Ἀναστασίου, 20 Φεβρουαρίου 2019: «...Ὡς ἐκ τούτου, οὐ μόνον ἔνθα περί Δογμάτων καί ἱερῶν Παραδόσεων καί Κανονικῶν Ἐκκλησιαστικῶν Διατάξεων ἤ περί γενικῶν ζητημάτων ἀφορώντων εἰς ὁλόκληρον τό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας ἀλλά καί ἐν πᾶσι τοῖς σχετικῶς σπουδαίοις ἐπί μέρους ζητήμασι τοῖς ἐνδιαφέρουσι ταύτην ἤ ἐκείνην τήν Τοπικήν Ἐκκλησίαν, ἡ κηδεμονική πρόνοια καί ἀντίληψις τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας παρεμβαινούσης –ποῖ μέν [=ἄλλοτε μέν], αὐτεπαγγέλτως καί ὡς ἐκ καθήκοντος, ποῖ δέ [=ἄλλοτε δέ], κατ᾽ ἐπίκλησιν τῶν ἐνδιαφερομένων– καί παρεχούσης τήν ἀποτελεσματικήν αὐτῆς συμβολήν, πρός διαίτησιν καί ἐπίλυσιν διαφορῶν ἀναφυεισῶν μεταξύ τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, πρός διευθέτησιν διαφωνιῶν μεταξύ ποιμένων καί ποιμνίου...», https://ec-patr.org/apantitiko-gramma-toy-oikoymenikoy-patriarchoy-stin-apo-14/

30. Ἀρχ. Ἀμερικῆς Ἐλπιδοφόρου, Ἀπάντηση στό Κείμενο γιά τό Πρωτεῖο τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας, 7/1/2014, https://bibliocanonica.com/primul-fara-egali-raspunsul-patriarhiei-ecumenice-la-textul-despre-primat-al-patriarhiei-moscovei/

31. Ἀρχιμ. Γεωργίου Καψάνη, Τό κείμενο τῆς Ραβένας καί τό πρωτεῖο τοῦ Πάπα, περ. «Ἐν Συνειδήσει», ἔκδ. Ἱ. Μ. Μεγάλου Μετεώρου, Ἰούνιος 2009, σελ. 97.

πισκόπου πρώην Θυατείρων καί Μεγάλης Βρετανίας κυροῦ Μεθοδίου Φούγια, καθώς καί τήν ἀντίστοιχη τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ὁσίου Γρηγορίου Ἁγίου Ὄρους: «*Αὐτονοήτως τό αὐτοκέφαλο χορηγεῖται σέ κανονικά τμήματα τῆς Ἐκκλησίας. Ὅσα τμήματα εἶναι σέ σχίσμα ἤ σέ ἄλλη μορφή ἀντικανονικότητος, πρῶτα ἀποκαθιστοῦν τήν ἑνότητα ἤ διορθώνουν τήν ἀντικανονικότητα, ὅπως ὁρίζουν οἱ ἱ. κανόνες (π.χ. περί τῶν Μελιτιανῶν), καί μετά ζητοῦν τήν τυχόν ἀναγκαία γι' αὐτούς αὐτοκεφαλία*»[32].

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλβανίας κ. Ἀναστάσιος, σέ δύο ἐπιστολές του[33] πρός τόν Οἰκουμενικό Πατριάρχη κ. Βαρθολομαῖο, θεμελιώνει μέ τεκμηριωμένα ἐπιχειρήματα τήν ἀντικανονική ἀναγνώριση τῶν ἀχειροτόνητων σχισματικῶν τῆς Οὐκρανίας. Ἐπισημαίνει πώς ἡ κατ' οἰκονομία ἔνταξη σχισματικῶν στήν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία, σύμφωνα μέ τήν διόρθωση τοῦ Σχίσματος τῶν Μελιτιανῶν, προϋποθέτει: α) **μετάνοια**, β) **ἐπίθεση χειρός ὑπό κανονικοῦ Ἐπισκόπου καί εὐχή** καί γ) τήν **εἰρήνευση μέ ἀπόφαση Πανορθοδόξου Συνόδου**, μέ σκοπό, ὅμως, πάντοτε τήν ὁμόνοια, «*τηρεῖν τήν ἑνότητα τοῦ Πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης*»[34]. **Αὐτά τά τρία κριτήρια δέν προϋπῆρξαν** γιά τήν ἀναγνώριση τοῦ οὐκρανικοῦ «αὐτοκεφάλου».

Συμπερασματικά, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλβανίας καταλήγει στήν καθολικά ἀποδεκτή διαπίστωση ὅτι «*ἡ παραχώρηση τοῦ Αὐτοκεφάλου στήν Ἐκκλησία τῆς Οὐκρανίας δέν ἔφερε τήν ποθητή ἑνότητα τῶν Ὀρθοδόξων οὔτε τήν εἰρήνη, ὅπως εἶχε συμβεῖ μέ ὅλες τίς προηγούμενες παραχωρήσεις Αὐτοκεφαλίας*»[35].

Τό οὐκρανικό ἐκκλησιαστικό ζήτημα καταδεικνύει περίτρανα πώς, ὅταν ἡ ἑνότητα δέν ἐδράζεται στήν ἀλήθεια, ἀλλά στηρίζεται σέ ἐφήμερους συσχετισμούς, σέ πολιτικές συμμαχίες, σέ διπλωματικές κινήσεις, σέ συμπαιγνίες, δοσοληψίες καί συναλλαγές πάσης φύσεως, τότε μιά τέτοια ἑνότητα εἶναι ἀναπόφευκτο νά μήν διατηρηθεῖ καί νά καταρρεύσει. Εἶναι δεδομένο πώς ἡ ἐπίπλαστη ἑνότητα, ἡ συμβατική ἑνότητα, στηριγμένη μόνο σέ μία κατ' ἐπίφαση ἀγάπη, δέν μπορεῖ νά εὐδοκιμήσει.

Ὅπως παρατηρεῖ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλβανίας κ. Ἀναστάσιος, «*ἡ Θεία Εὐχαριστία, ἡ Ἀποστολική Διαδοχή καί ἡ Συνοδικότητα εἶναι τά ἀρραγῆ θεμέλια τῆς Ὀρθοδόξου ἑνότητος*»[36]. Γι' αὐτό καί τό

32. Ἀρχιμανδρίτου Μεθοδίου Φούγια, Ἐκκλησία αὐτοχειροτονήτων ἐν Οὐκρανίᾳ (Ἐκκλησία Λιπκώβ), Ἀλεξάνδρεια 1955, στό Τά «δίκαια» τῶν Ἐκκλησιῶν καί ἡ ἑνότης τῆς Ἐκκλησίας, Μελέτη κανονική καί ἱστορική μέ ἀφορμή τό οὐκρανικό ἐκκλησιαστικό ζήτημα, Ἱ. Μ. Ὁσίου Γρηγορίου, Ὀκτώβριος 2019, σελ. 90.

33. Ἐπιστολή 1η, 14 Ἰανουαρίου 2019, https://orthodoxalbania.org/2020/wp-content/uploads/attachments/PatriarchConstantin2019.pdf, Ἐπιστολή 2η, 21 Μαρτίου 2019, https://orthodoxalbania.org/2020/wp-content/uploads/attachments/Patriarch2.pdf

34. Ἐφ. 4, 3-4.

35. Ἀναστασίου Ἀρχιεπισκόπου Τιράνων, Δυρραχίου καὶ Πάσης Ἀλβανίας, Ἐν ἀναμονῇ τῶν Χριστουγέννων 2019, Ἡ Καθημερινή, 25/11/19, https://www.kathimerini.gr/politics/1053230/archiepiskopos-tiranon-dyrrachioy-kai-pasis-alvanias-anastasios-en-namon-tn-christoygennon-2019/

36. Ἀναστασίου Ἀρχιεπ. Τιράνων, Σχολιασμός στή μεταπτυχιακή ἐργασία τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Γρηγορίου Φραγκάκη-Ἀρχιγραμματέως τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, μέ

πολυδιαφημιζόμενο ἀφήγημα «ἑνότητα ἐν ἀγάπῃ» κατέρρευσε καί μαζί του κατέρρευσε καί ἡ ἐπιδιωκόμενη ἀγάπη καί ἡ ἀλήθεια καί ἡ ἑνότητα. Κατέδειξαν οἱ διοικοῦντες τήν Ἐκκλησία, ὅτι δέν εἶναι ἑνωμένοι οὔτε στήν ἀλήθεια οὔτε στήν ἀγάπη καί ἀνέτρεψαν τήν ὀρθόδοξη ἐκκλησιολογία καταλύοντας τόσο τήν ἑνότητα ἐν ἀληθείᾳ ὅσο καί τήν ἑνότητα ἐν ἀγάπῃ. Εἶναι, ἄλλωστε, νομοτέλεια πώς ὅποιος ἔσπειρε ἀνέμους θά θερίσει θύελλες.

Εἶναι θλιβερό ὅτι μετά τήν ἀναγνώριση τοῦ οὐκρανικοῦ «αὐτοκεφάλου», ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καί Ἀρχιερεῖς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος προχώρησαν καί σέ συλλείτουργο μέ τόν σχισματικό «Ἀρχιεπίσκοπο» Ἐπιφάνιο στήν Θάσο!! Καί ὁ σχισματικός, ἐπίσης, «Ἐπίσκοπος» Ὀλβίας Ἐπιφάνιος συμμετέχει ἀντικανονικά σέ συλλείτουργα μέ Ἀρχιερεῖς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος σέ διάφορες Μητροπόλεις!! Τά ἀτυχῆ καί λυπηρά αὐτά ἀντορθόδοξα γεγονότα, πού μᾶς θλίβουν καί μᾶς πονοῦν βαθύτατα, προκαλοῦν καί σκανδαλίζουν τόν κλῆρο, τούς μοναχούς καί τούς πιστούς, προσβάλλοντας κατάφωρα τήν ἐκκλησιαστική τους συνείδηση καί ὁδηγοῦν στόν ὁρατό κίνδυνο προκλήσεως τριγμῶν στήν ἑνότητα τῆς Ἁγίας μας Ἐκκλησίας.

Τά «πρεσβεῖα τιμῆς» καί ἡ ἔκπτωσή τους σέ «πρωτεῖο ἐξουσίας»

Ἀπό τίς πρῶτες δεκαετίες τοῦ 20ου αἰώνα ἀποτελεῖ πάγια ἐπιδίωξη τοῦ Φαναρίου ἡ ἐγκαθίδρυση τοῦ Πρωτείου του στήν Ὀρθόδοξη Ἀνατολή, ἡ καθιέρωση, δηλαδή, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχη ὡς Πρώτου ἄνευ ἴσων στήν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία. Σέ θεολογικό ἐπίπεδο ἡ ἐπιδίωξη αὐτή γιά μία αὐθαίρετη πρωτοκαθεδρία ἔχει ἀρχίσει νά ἐκδηλώνεται στά πλαίσια τῶν Προσυνοδικῶν Διασκέψεων, πού προηγήθηκαν τῆς ψευδοσυνόδου τοῦ Κολυμπαρίου τῆς Κρήτης, καί μέ πρόσχημα μία ἐσφαλμένη θεώρηση τῆς ἑνότητας τῆς Ἐκκλησίας. Ἐπιδιώκεται, ἔτσι, ἡ ἐπιβολή ἑνός «Πρώτου ἄνευ ἴσων» καί στήν Ὀρθοδοξία, ὁ ὁποῖος θά ἐγγυᾶται καί θά ἐξασφαλίζει τήν διατήρηση τῶν ἀπαιτουμένων ἰσορροπιῶν!!!

Τό ὅλο ζήτημα προβάλλεται συστηματικά ἀπό κορυφαίους ἐκπροσώπους τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Ὁ Μητροπολίτης Περγάμου ἀνέπτυξε καί χρησιμοποίησε τήν «θεολογία» του περί προσώπου καί περί τῆς Ἐκκλησίας ὡς εἰκόνος τῆς Ἁγίας Τριάδος γιά τήν ὑποστήριξη τῆς ἐπιβολῆς τοῦ Πρωτείου. Στήν Συνεδρία, μάλιστα, τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς Διαλόγου, στό Ἀμμάν τῆς Ἰορδανίας τόν Σεπτέμβριο τοῦ 2014, ἐξέπληξε ἀκόμη καί τούς παπικούς ἀντιπροσώπους. «*Οἱ τελευταῖοι στά διαλείμματα τῶν συνεδριάσεων ἀπελογοῦντο στούς ἐκπροσώπους τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί δήλωναν ὅτι ἡ Ρωμαιοκαθολική Ἐκκλησία ποτέ δέν στήριξε τό πρωτεῖο τοῦ Πάπα στά ἐπιχειρήματα πού ἐξέθεσε ὁ Μητροπολίτης Περγάμου! Οἱ Ρωμαιοκαθολικοί σημείωσαν ὅτι ὑποστηρίζουν ὅτι ὁ Πάπας εἶναι διάδοχος στήν ἐξουσία ἐπί τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Πέτρου, ἀλλά ὅτι ποτέ δέν ἐξέφρασαν τήν ἄποψη ὅτι ὁ Πάπας εἶναι, κατ' ἀναλογίαν,*

θέμα «Περί τῆς θεραπείας τοῦ ἐν Οὐκρανίᾳ ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος ὑπό τῆς Μητρός Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως. (Τό ζήτημα τῶν χειροτονιῶν)», Τίρανα 15 Νοεμβρίου 2022, https://www.romfea.gr/ekklisies-ts/ekklisia-albanias/53447-ekklisia-alvanias-i-metaptyxiaki-ergasia-gia-to-oukraniko-periexei-anakriveies

στήν θέση τοῦ Θεοῦ Πατρός στήν Ἁγία Τριάδα, θέση πού ὑποστήριξε γιά τόν Ρώμης καί γιά τόν Κωνσταντινουπόλεως ὁ Μητροπολίτης Περγάμου!...»[37].

Στό ἴδιο μῆκος κύματος καί ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. Ἐλπιδοφόρος ὑποστηρίζει: *«Ἐάν θέλωμεν νά ὁμιλήσωμεν περί πηγῆς ἑνός πρωτείου εἰς τήν ἀνά τήν οἰκουμένην Ἐκκλησίαν, αὕτη εἶναι αὐτό τοῦτο τό πρόσωπον τοῦ ἑκάστοτε Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, ὁ ὁποῖος, ὡς ἀρχιερεύς εἶναι μέν πρῶτος «μεταξύ ἴσων», ὡς Κωνσταντινουπόλεως, ὅμως, καί συνεπῶς ὡς Οἰκουμενικός Πατριάρχης, εἶναι πρῶτος δίχως ἴσων (primus sine paribus)»*[38].

Ὁ Μητροπολίτης Ἀδριανουπόλεως κ. Ἀμφιλόχιος ἀναφέρει χαρακτηριστικά: *"Τί θά ἦταν ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ἄνευ τοῦ Οἰκουμενικοῦ πατριάρχου; Ἕνας ἄλλου εἴδους προτεσταντισμός... Εἶναι ἀδιανόητο μία τοπική Ἐκκλησία... νά διακόψει τήν κοινωνία της μαζί μέ [τό Οἰκουμενικό πατριαρχεῖο], καθότι ἀπό αὐτό ἔλκει τήν κανονικότητα τῆς ὕπαρξής της"*[39]. Καί ὁ Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος ὑποστηρίζει: *«Ἡ ἀρχή τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας εἶναι τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο·"ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν Ἐκκλησιῶν"*[40]. Οἱ ἰσχυρισμοί αὐτοί εἶναι ἱστορικά ἀβάσιμοι, ἀφοῦ κατά τούς τρεῖς πρώτους αἰῶνες τῆς Ἐκκλησίας, τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο δέν ὑπῆρχε (ἄρα δέν ὑπῆρχε Ὀρθοδοξία;), ἀλλά καί μετά ἀπό τήν ἵδρυσή του τόν 4ο αἰώνα, γιά ἀρκετά μεγάλες περιόδους, ἡ ὁ Πατριάρχης ἦταν αἱρετικός (ἀρειανός, μονοφυσίτης, εἰκονομάχος, ἑνωτικός) ἤ ἡ οἰκουμενική ἕδρα τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἦταν κενή!!! Πρόκειται οὐσιαστικά γιά τήν ἀπαράδεκτη καί ἀντικανονική ἀντικατάσταση τῶν πρεσβείων τιμῆς μέ τό πρωτεῖο ἐξουσίας, πού, ὅπως προείπαμε, κατά τόν μακαριστό π. Γεώργιο Καψάνη *«εἶναι βλασφημία κατά τοῦ Προσώπου τοῦ Χριστοῦ, ὡς μοναδικῆς Κεφαλῆς τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας»*[41]. Αὐτές οἱ δύο λειτουργίες, ὅμως, εἶναι ἐντελῶς διαφορετικές, ὅπως ἀποδεικνύεται σέ ὅλη τήν ἐκκλησιαστική μας ἱστορία. *«Τά πρεσβεῖα τιμῆς, ἡ συνοδικότης καί ἡ ἑνότης τῆς Ἐκκλησίας ἀλληλοπεριχωροῦνται. Ἀντιθέτως, τά πρεσβεῖα τιμῆς καί τό παπικό πρωτεῖο ἀλληλοαναιροῦνται, καθώς ἐπίσης ἀλληλοαναιροῦνται ἡ συνοδικότης καί τό παπικό πρωτεῖο»*[42].

Σύμφωνα μέ τόν Γ΄ Κανόνα τῆς Β΄

37. Γιώργου Ν. Παπαθανασόπουλου, Μεταδοτικό μικρόβιο τό παπικό πρωτεῖο..., 21/11/2014, http://aktines.blogspot.gr/2014/11/blog-post_899.html

38. Ἀρχ. Ἀμερικῆς Ἐλπιδοφόρου, ὅ.π., https://bibliocanonica.com/primul-fara-egali-raspunsul-patriarhiei-ecumenice-la-textul-despre-primat-al-patriarhiei-moscovei/

39. Ἀμφιλοχίου, Μητροπολίτου Ἀδριανουπόλεως, Ἀρνούμενος τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο ἀρνεῖσαι τήν πηγή τῆς ὕπαρξής σου, 15/09/2018, https://orthodoxia.info/news/%CE%B1%CF%81%CE%BD%CE%BF%CF%8D%CE%BC%CE%B5%CE%BD%CE%BF%CF%82-%CF%84%CE%BF-%CE%BF%CE%B9%CE%BA%CE%BF%CF%85%CE%BC%CE%B5%CE%BD%CE%B9%CE%BA%CF%8C-%CF%80%CE%B1%CF%84%CF%81%CE%B9%CE%B1%CF%81%CF%87%CE%B5/

40. Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχη Βαρθολομαίου, Ὁμιλία στήν Σύναξη Ἱεραρχῶν τοῦ Πατριαρχείου Κων/πόλεως, 1 Σεπτεμβρίου 2018, https://www.uocofusa.org/news_180901_1

41. Ἀρχιμ. Γεωργίου Καψάνη, ὅ.π., σελ. 97.

42. Ἱερομ. Λουκᾶ Γρηγοριάτου, «Τά πρεσβεῖα τιμῆς καί ἡ ἑνότης τῆς Ἐκκλησίας κατά τήν πρώτη χιλιετία», Πρακτικά Θεολογικῆς Ἡμερίδος: «Πρωτεῖον», Συνοδικότης καί Ἑνότης τῆς

Οἰκουμενικῆς Συνόδου, τόν ΚΗ΄ τῆς Δ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου καί τόν ΛΣΤ΄ Κανόνα τῆς ΣΤ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου (Πενθέκτης), τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο Κωνσταντινουπόλεως κατέχει τά πρεσβεῖα τιμῆς μεταξύ τῶν Πατριαρχικῶν Θρόνων, μετά τόν Θρόνο τῆς πρεσβυτέρας Ρώμης στήν ἀρχαία Ἐκκλησία. Τά πρεσβεῖα τιμῆς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ὑφίστανται καί ἀσκοῦνται ἀποκλειστικά στά πλαίσια τοῦ Συνοδικοῦ Πολιτεύματος τῆς κοινωνίας τῶν Τοπικῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί ὄχι ἔξω καί πάνω ἀπό αὐτό. «*Συνίστανται –μεταξύ ἄλλων– ... στήν πρωτοβουλία καί τό συντονισμό τῶν ἁρμοδίων (προκαθημένων ἤ ἐκπροσώπων τοπικῶν Ἐκκλησιῶν) γιά κοινή ἐν Συνόδῳ διαβούλευση καί συναπόφαση ἐπί τοῦ ἀνακύψαντος ζητήματος*»[43]. Τό ἴδιο ἰσχύει καί γιά ὅλους τούς Πατριαρχικούς θρόνους· «*δέν κρίνουν καί ἀνακρίνουν ἀπό μόνοι τους θέματα κοινοῦ γιά τήν Ἐκκλησία ἐνδιαφέροντος, ἀλλά ὅλοι μαζί ἐν συνόδῳ καί μάλιστα μέ τήν συναίνεση τοῦ πληρώματος τῶν Ἐκκλησιῶν των*»[44].

Ἡ ὑπέρβαση τῶν ἀνωτέρω ἁρμοδιοτήτων ἀπό τόν Θρόνο τῆς Κωνσταντινουπόλεως καί ἡ ἀπόπειρα ὁ ἑκάστοτε Οἰκουμενικός Πατριάρχης νά ἀποφασίζει γιά Κανονικό ζήτημα πού ἀφορᾶ ἄλλη ἐκκλησιαστική δικαιοδοσία, χωρίς τήν συναίνεση τῶν ὑπόλοιπων Προκαθημένων, συνιστᾶ σοβαρότατη ἀλλοίωση θεμελιωδῶν ἀρχῶν τοῦ Συνοδικοῦ πολιτεύματος τῆς Ἐκκλησίας καί συγχρόνως ἀπόπειρα ἐπιβολῆς ἑνός πρωτείου ἐξουσίας, παπικοῦ χαρακτήρα. Ὅπως παρατηρεῖ πολύ ὀρθά ὁ Μητροπολίτης Πειραιῶς κ. Σεραφείμ, «*στήν Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἐπειδή κεφαλή της εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Χριστός..., δέν ὑφίσταται ἀναγκαιότης παγκοσμίου πρώτου (primus sine paribus), διότι ἔτσι θά κατεστρατηγεῖτο τό Συνοδικό πολίτευμα τῆς Ἐκκλησίας*»[45].

Σύμφωνα μέ τήν νομοκανονική μελέτη τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ὁσίου Γρηγορίου Ἁγίου Ὄρους, τά κύρια χαρακτηριστικά τοῦ «πρωτείου ἐξουσίας» ἑνός θρόνου εἶναι «*ὁ δικαιοδοσιακός ἐπεκτατισμός, ἡ ἀπαίτηση δικαιώματος ἐκκλήτου πέραν ἐκείνου πού ὁρίζουν οἱ ἱεροί Κανόνες, ἡ ἀπαίτηση νά εἶναι κριτής πάντων, τό νά μή ὑπόκειται σέ κρίση ἄλλων, τό νά ὑπερέχῃ τῶν ἄλλων θρόνων, καί τό νά ἐκφράζῃ τήν ὑπεροχή του ὡς ἀναγκαία ἐκκλησιαστική διακονία...*»[46].

«*Ὁ ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης μέ πολλή σαφήνεια διερμηνεύει, ὅτι "πρωτεῖο" ἐπί παγκοσμίου ἐπιπέδου, πέραν τῆς πρωτοκαθεδρίας μεταξύ ἴσων προκαθημένων, δέν ὑπάρχει στήν Ἐκκλησία. Οἱ Προκαθήμενοι τῶν Ὀρθοδόξων τοπικῶν Ἐκκλησιῶν εἶναι ἰσότιμοι κατά τά "πρεσβεῖα τιμῆς" καί διαφέρουν μόνο κατά τήν "τάξιν (ἀκολουθίαν) τῆς τιμῆς*"»[47].

Ἐκκλησίας, Ἱερά Μητρόπολη Πειραιῶς, Πειραιεύς 2011, σελ. 48, 65-66.

43. Πρωτοπρεσβ. Ἀναστασίου Κ. Γκοτσόπουλου, Συμβολή στόν Διάλογο γιά τό Οὐκρανικό Αὐτοκέφαλο, Ἐκδ. Τὸ Παλίμψηστον, Θεσσαλονίκη 2019, σελ. 44.

44. Ἱερᾶς Μονῆς Ὁσ. Γρηγορίου, Τά «δίκαια» τῶν Ἐκκλησιῶν καί ἡ ἑνότης τῆς Ἐκκλησίας, Μελέτη κανονική καί ἱστορική μέ ἀφορμή τό οὐκρανικό ἐκκλησιαστικό ζήτημα, Ἱ. Μ. Ὁσίου Γρηγορίου, Ὀκτώβριος 2019, κεφ. 2, σελ. 79.

45. Μητροπολίτης Πειραιῶς Σεραφείμ, Ἀνακοινωθέν Μητροπόλεως Πειραιῶς, 4.11.2019.

46. Ἱερᾶς Μονῆς Ὁσ. Γρηγορίου, ὅ.π., Εἰσαγωγή – Περίληψη, σελ. 12.

47. Ἱερᾶς Μονῆς Ὁσ. Γρηγορίου, ὅ.π., κεφ. 1.3.1, σελ. 28. Βλ. καί ἑρμηνεία στόν Γ΄ Κανόνα

Ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης, δυστυχῶς, μέ τίς ἐνέργειές του καί τήν ὅλη συμπεριφορά του, δέν παραλείπει ὁσημέραι νά διεκδικεῖ καί νά ἐπιβάλλει σταδιακῶς μία ἀντιθεσμική καί ἀντικανονική πρωτοκαθεδρία στήν Ὀρθοδοξία. Σέ συνέντευξή του μάλιστα σέ ὁμογενειακή ἐφημερίδα τῆς Ἀμερικῆς δήλωσε, ὅτι γιά τήν ἑδραίωση αὐτῆς τῆς «πρωτοκαθεδρίας» θά πρέπει νά ἐπανεξεταστεῖ ἡ ὀρθόδοξη ἐκκλησιολογία. *«Πρέπει οἱ Ὀρθόδοξοι νά κάνουμε μία αὐτοκριτική καί νά ἐπανεξετάσουμε τήν ἐκκλησιολογία μας, ἐάν δέν θέλουμε νά γίνουμε μία ὁμοσπονδία ἐκκλησιῶν προτεσταντικοῦ τύπου. Ἐφ' ὅσον στήν εἰς Ἐπίσκοπο χειροτονία μας ὁρκιζόμεθα νά τηροῦμε τίς ἀποφάσεις τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, πρέπει νά παραδεχθοῦμε ὅτι στή μία ἀδιαίρετη Οἰκουμενική Ὀρθοδοξία ὑπάρχει ἕνας «Πρῶτος», ὄχι μόνο τιμῆς ἕνεκα, ἀλλά ἕνας «Πρῶτος» μέ εἰδικές εὐθύνες καί κανονικές ἁρμοδιότητες πού ἔταξαν αἱ Οἰκουμενικαί Σύνοδοι».*[48] Παντελῶς ἀπρεπές καί βλάσφημο[49], γι' αὐτό καί ἀπορριπτέο!!!

Ἐπίλογος

Ἀποτελεῖ κοινή ἀποδοχή ὅτι οἱ ἐμπνευστές καί ὀργανωτές ὅλων αὐτῶν τῶν ἀντορθόδοξων ἐπιλογῶν θά συνεχίσουν, δυστυχῶς, τό πονηρό τους ἔργο γιά τήν ἐπίτευξη καί τοῦ τελικοῦ τους στόχου, πού εἶναι ἡ *«ἕνωση στό κοινό Ποτήριο»* μέ τούς αἱρετικούς παπικούς καί προτεστάντες καί ἐν συνεχείᾳ ἡ συγχώνευσή μας στήν πανθρησκεία τῆς Νέας Ἐποχῆς.

Τόνιζε χαρακτηριστικά ὁ π. Γεώργιος Μεταλληνός: *«Οὐδέποτε μειώθηκε τόσο τό Πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ καί ἀπειλήθηκε ὁ Χριστιανισμός, ὅσο στά ὅρια τῆς συγκροτούμενης ἀπό τήν "Νέα Ἐποχή" "Πανθρησκείας". Οἱ συναντήσεις τῆς πανθρησκειακῆς κινήσεως τῆς Ν. Ἐποχῆς (Ἀσσίζη, 1,2 καί 3)* [καί ἄλλες πού ἀκολούθησαν] *δέν ἀφήνουν πιά ἀμφιβολία. Μέ τή συμμετοχή καί ἐκπροσώπων τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου προωθεῖται ἡ "Πανθρησκεία", στήν ὁποία ἰσοπεδώνεται καί ἀναιρεῖται κυριολεκτικά τό Πανάγιο Πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ συμφυρόμενον μέ ὅλες τίς "κατασκευασμένες" "θεότητες" τοῦ κόσμου τῆς πτώσεως. Ποτέ δέν ἀμφισβητήθηκε τόσο ἄμεσα καί ἀπόλυτα ἡ μοναδικότητα καί ἀποκλειστικότητα τοῦ Χριστοῦ ὡς Σωτήρα τοῦ κόσμου. Καί μόνο γι' αὐτό εἶναι ἡ "Νέα Ἐποχή" ἡ μεγαλύτερη πρόκληση ἱστορικά γιά τήν Ὀρθοδοξία. Αὐτό, πού δέν πέτυχε ὁ Διάβολος μέ τούς διωγμούς καί τίς αἱρέσεις, τό ἐπιδιώκει τώρα μέ τόν ἀνανεωμένο "οἰκουμενισμό" τῆς Πανθρησκείας»*[50].

Γι' αὐτό καί δέν πρέπει, σέ καμμία περίπτωση, νά ὑπάρξει ἀδράνεια, χαλάρωση, ἐφησυχασμός, φόβος ἤ δειλία ἐκ μέρους τῶν πιστῶν. Ἀπαιτεῖται ἀνδρεῖο καί ἐν Χριστῷ ὁμολογιακό φρόνημα, θάρρος, πνευματική λεβεντιά, ἐπαγρύπνηση, κινητοποίηση, πληροφόρηση καί παρεμβάσεις τέτοιες, πού θά σταθοῦν ἀνάχωμα στόν οἰκουμενιστικό ὀλετήρα τῆς Νέας Ἐποχῆς καί θά ἀναχαιτίσουν τίς ὀλέθριες σκοπιμότητες τῶν Οἰκουμενιστῶν.

τῆς Β΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου, Πηδάλιον, ἔκδ. Ρηγοπούλου, Θεσσαλονίκη 1982, σελ. 157-158.

48. Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχη Βαρθολομαίου, Συνέντευξη στόν «Ἐθνικό Κήρυκα», 13 Νοεμβρίου 2020, https://www.ekirikas.com/vartholomaios-o-anthropos-o-oikoumenik_352347_352347/

49. Πρβλ. Ἀρχιμ. Γεωργίου Καψάνη, Τό κείμενο τῆς Ραβένας καί τό πρωτεῖο τοῦ Πάπα, ὅ.π.

50. Πρωτοπρ. Γεωργίου Μεταλληνοῦ, Δοκίμια Ὀρθόδοξης Μαρτυρίας, ἐκδ. Ἄθως, σ. 46.

Εἶναι καθῆκον ὅλων μας νά μήν σιωπήσουμε. Εἶναι καθῆκον μας νά ἐκφράσουμε τήν ἱερατική καί μοναχική μας συνείδηση, τόν διαχρονικό ἁγιοπνευματικό λόγο τῶν Ἁγίων Πατέρων, τῶν Ἁγίων Οἰκουμενικῶν καί Τοπικῶν Συνόδων, τόν αὐθεντικό καί ζωντανό λόγο τῶν συγχρόνων Γερόντων μας καί ὅλων ὅσοι παραμένουν πιστοί στήν παράδοση τῆς Ὀρθοδοξίας καί πορεύονται «ἑπόμενοι τοῖς ἁγίοις Πατράσι». Εἶναι καθῆκον μας νά ἀναλάβουμε τό μερίδιο τῆς προσωπικῆς μας εὐθύνης, ἀλλά καί τῆς εὐθύνης μας ἔναντι τῶν πνευματικῶν μας τέκνων καί πολλῶν πιστῶν, πού μᾶς ἐμπιστεύονται τήν ἀγωνία, τήν ἀνησυχία, καί τήν ἀντίθεσή τους γιά ὅλα ὅσα περιγράψαμε.

Τά γραφόμενά μας εἶναι προϊόν τοῦ μεγάλου μας πόνου καί τῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης μας γιά τήν Ἁγία μας Ἐκκλησία καί γιά ὅλους ὅσοι κλήθηκαν νά Τήν διακονοῦν, ἀπό ὁποιαδήποτε θέση ἤ ἀξίωμα, χωρίς καμμία ἀπολύτως κατακριτική διάθεση πρός ὁποιοδήποτε πρόσωπο. Ἡ ἀντίθεσή μας ἀφορᾶ μόνον σέ ἀπόψεις, ἐπιλογές καί ἐνέργειες, ὅταν αὐτές ἀντίκεινται στήν ὀρθόδοξη πίστη καί διδασκαλία. Εἶναι ἡ ἐλάχιστη ἀνταπόκρισή μας στά αὐτονόητα τῆς πίστεώς μας καί ἡ ἐπιβαλλόμενη ὑπακοή μας στόν λόγο τοῦ Χριστοῦ μας, «*ὅστις ὁμολογήσει ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω κἀγὼ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς*»[51].

Οἱ γρηγοροῦντες, κατά τήν ἐκκλησιαστική συνείδηση, πιστοί παραμένουμε –εὐγνωμόνως– ἀκλόνητοι στήν Μία, Ἁγία καί Καθολική Ἐκκλησία μας μαζί μέ τόν διαχρονικό Νικητή Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό. Ὁ Χριστός, διά τῆς Ἐκκλησίας, «*ἐξῆλθεν νικῶν καί ἵνα νικήσῃ*»[52]. Ὅλοι ὅσοι ἐπιχειροῦν τήν ἀποδόμηση τῆς ἑνότητας τῆς Ἐκκλησίας, πρέπει νά γνωρίζουν, ὅτι «*σκληρόν πρός κέντρα λακτίζειν*»[53].

Ἄς μείνουμε, λοιπόν, ὅλοι σταθεροί καί ἀμετακίνητοι στήν ἀμώμητη καί παραδεδομένη Πίστη τῶν Ἁγίων Πατέρων μας. Ἄς ἐναποθέσουμε σ' Ἐκεῖνον τήν ἀγωνία καί τήν ἀνησυχία μας γιά τά τεκταινόμενα στήν Ἐκκλησία Του. Ἄς ἐντείνουμε τήν προσευχή μας καί τήν ἄσκηση, τήν ἐγκράτεια καί τήν ἀγαπητική τήρηση τῶν ἐντολῶν Του στήν ζωή μας, ὥστε νά γίνουμε δεκτικοί τῆς Χάριτος καί τοῦ ἐλέους Του, γιά νά θεραπευθοῦν τά ἀσθενῆ καί νά ἀναπληρωθοῦν τά ἐλλείποντα. Ἄς ἐπιστρέψουμε στόν Θεό μέ ἀποφασιστική, ἔμπρακτη καί εἰλικρινή μετάνοια. Ἡ ὀντολογικοῦ χαρακτήρα, σωστική, ἀνατρεπτική, ἔμπονη καί ἔνδακρυς μετάνοιά μας εἶναι αὐτή πού μπορεῖ νά ἀποτρέψει, νά ἀναστρέψει καί νά ἀπωθήσει χρονικά καί τά παρόντα καί τά ἐπερχόμενα δεινά. Ὁ Χριστός μας εἶναι Αὐτός καί μόνον Αὐτός πού, ἄν δεῖ τήν ἔμπρακτη μετάνοιά μας, μπορεῖ νά ἀντιστρέψει τόν θλιβερό μας κατήφορο, νά σταματήσει τήν θανατερή σήψη πού ἔχει εἰσχωρήσει στήν ἐκκλησιαστική ζωή.

Ἄς μή φοβόμαστε τόν θάνατο, ἀλλά τήν ἁμαρτία, τό σχίσμα καί τήν αἵρεση, πού μᾶς χωρίζουν ἀπό τήν Ἐκκλησία καί τόν Θεό. Κατά τόν Ἅγιο Ἰωάννη τόν Χρυσόστομο, «*οὔτε τό αἷμα τοῦ μαρτυρίου δέν μπορεῖ νά ἐξαλείψει αὐτήν τήν*

51. Ματθ. 10, 32.
52. Ἀποκ. 6, 2 ΙΑ΄ Εἰς Ἐφεσίους.
53. Πξ. 26, 14.

ἁμαρτία»[54] (δηλαδή τό σχίσμα ἀπό τήν Ἐκκλησία), πολύ δέ περισσότερο τήν αἵρεση. Κατά τό πατερικό λόγιο, «ὁ *Χριστός λυπᾶται γιά τήν ἁμαρτία, ἀλλά σιχαίνεται καί καταθλίβεται γιά τήν αἵρεση*». Γι᾽ αὐτό καί φέρουν τεράστια εὐθύνη ὅσοι ἐκ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ταγῶν ὅλων τῶν Τοπικῶν Ἐκκλησιῶν μέ ἀντορθόδοξες οἰκουμενιστικές ἐπιλογές τους καί ἀνεπίτρεπτες ἐκπτώσεις σέ θέματα πίστεως σκανδαλίζουν καί διχάζουν τό ὀρθόδοξο πλήρωμα προκαλώντας ἔριδες καί σχίσματα.

Ἄς μᾶς ἀξιώσει ὁ Πανοικτίρμων Ἅγιος Τριαδικός Θεός μας, μέ τίς πρεσβεῖες τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καί πάντων τῶν Ἁγίων, νά παραμείνουμε πάσῃ δυνάμει καί παντί σθένει «*πιστοί ἄχρι θανάτου*»[55] στήν παραδεδομένη ὀρθόδοξη πίστη καί ἀναλλοίωτη ἀλήθεια τῶν Ἁγίων Πατέρων μας.

Εἴθε τό Παράκλητο Πνεῦμα νά καταυγάσει τόν νοῦ καί τήν καρδία τῶν ἀπανταχοῦ τῆς γῆς Σεπτῶν Ὀρθοδόξων Ἀρχιερέων καί ὅλων ἡμῶν τῶν πιστῶν στήν «διάκριση τῶν πνευμάτων» καί στήν χάρη τῆς ταπεινῆς ἐν Χριστῷ ὁμολογίας.

ΣΕ ΔΙΩΓΜΟ ΤΑ ΙΕΡΑ ΗΣΥΧΑΣΤΗΡΙΑ*

τοῦ κ. Διονυσίου Μακρῆ, Θεολόγου-δημοσιογράφου

Στὶς 17 Ἰανουαρίου τὸ Συμβούλιο τῆς Ἐπικρατείας ἀναμένεται νὰ ἀποφασίσει περὶ τοῦ «νικητῆ» ἑνὸς ἀκήρυχτου πολέμου ποὺ ἔχει ξεσπάσει ἐδῶ καὶ καιρὸ μεταξύ τῆς θρησκευτικῆς ἡγεσίας τοῦ τόπου καὶ τῶν Ἱερῶν Ἡσυχαστηρίων! **Ἡ θρησκευτικὴ ἡγεσία ἐπιδιώκει μὲ νύχια καὶ μὲ δόντια καὶ μὲ τὴν ἀμέριστη συμπαράσταση τῆς πρώην ἀλλά καὶ τῆς παρούσης κυβέρνησης νὰ καταργήσει τὸ αὐτοδιοίκητο τῶν Ἱερῶν Ἡσυχαστηρίων, προκειμένου νὰ βάλει χέρι, κατὰ τὴ λαϊκὴ ρήση, στὰ περιουσιακά τους στοιχεῖα. [...]**

«Εἶναι πολὺ πικρὸ καὶ στενάχωρο νὰ ἀναγκάζονται τὰ παιδιὰ νὰ πᾶνε στὰ δικαστήρια γιὰ νὰ βροῦν τὸ δίκαιο, ποὺ τοὺς τὸ καταπατᾶ ὁ πατέρας τους... Γιατί στὴν πράξη αὐτὸ συμβαίνει μὲ τὰ Ἱερὰ Ἡσυχαστήρια τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ποὺ ἔχουν προσφύγει στὸ Συμβούλιο τῆς Ἐπικρατείας (Σ.τ.Ε.) γιὰ νὰ ἀκυρώσουν ἕνα παντελῶς ἄδικο καὶ ἀντισυνταγματικὸ νόμο, ὁ ὁποῖος καταργεῖ τὸ αὐτοδιοίκητό τους» σχολίαζε σὲ μία ὁμήγυρη πιστῶν μοναχός Ἱεροῦ Ἡσυχαστηρίου.

Κάποτε βρέθηκα σὲ μία συνάντηση μακαριστῶν σήμερα ὅμορων Μητροπολιτῶν καὶ ἄκουσα τὸν ἑξῆς διάλογο. Ρώτησε ὁ νεώτερος ἐξ αὐτῶν τὸν γεροντότερο. «Πόσα μαγαζιὰ ἔχεις; Ἔχεις τόσα χρόνια ἐκεῖ καὶ δὲν κατάφερες νὰ τὰ αὐξήσεις;» Καὶ ἡ ἀπάντηση τοῦ δευτέρου. «Ἐγὼ

54. Ἁγ. Ἰω. Χρυσοστόμου, Ὁμιλ., PG 62, 85-87.

55. Ἀποκ. 2, 10.

* Ἐκ τῆς ἐφημ. *Στύλος Ὀρθοδοξίας*, Ἰαν. 2023, ἀρ. φ. 250, σσ 1, 4,5, ὅπου δημοσιεύεται ὑπό τόν τίτλο «Βάζουν χέρι στίς Μονές»

δὲν εἶχα θεῖο στὴν Κορώνη, γιὰ νὰ πάρω κληρονομιὰ πρωτεύουσα νομοῦ καὶ νὰ ἔχω πολλὰ μαγαζιά. Καὶ τὰ λίγα καλὰ εἶναι, ἀρκεῖ νὰ λαμβάνεις καλὸ ἐνοίκιο»!!! Παρακολουθοῦσα μὲ ἀπορία τὸν διάλογο τῶν δύο Ἱεραρχῶν πιστεύοντας πὼς μιλοῦσαν γιὰ κάποια καταστήματα ποὺ νοικιάζουν. Ξαφνιάστηκα ὅταν ὁ νεώτερος Ἱεράρχης μοῦ ἀποκάλυψε χωρὶς ντροπὴ ὅτι «μαγαζιὰ» ὀνόμαζαν τὶς ἐνορίες καὶ τὶς Ἱερὲς Μονὲς ποὺ εἶχαν στὶς μητροπόλεις τους!!! Πιθανὸν στὰ «μαγαζιά» τους νὰ ἐπιδιώκουν νὰ προσθέσουν σήμερα καὶ τὰ Ἱερὰ Ἡσυχαστήρια. Βλέπετε ἡ ἀπληστία φρένο δὲν ἔχει...

Τὸ ἱστορικὸ

Στὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος λειτουργοῦν οἱ Ἱερὲς Μονὲς καὶ τὰ Ἱερὰ Ἡσυχαστήρια. Οἱ Ἱερὲς Μονὲς εἶναι νομικὰ πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.), ὅπως καὶ οἱ ἐνορίες, ἐνῶ τὰ Ἱερὰ Ἡσυχαστήρια εἶναι νομικὰ πρόσωπα ἰδιωτικοῦ δικαίου (Ν.Π.Ι.Δ.)! Τί σημαίνει αὐτὸ μὲ ἁπλὰ λόγια; Οἱ Ἱερὲς Μονὲς καὶ τὰ Ἡσυχαστήρια εἶναι κοινόβια μοναστήρια καὶ ὑπάγονται πνευματικὰ στὸν οἰκεῖο Ἐπίσκοπο (Μητροπολίτη). Ἡ διαφορὰ τους μέχρι πρότινος ἦταν στὸ αὐτοδιοίκητο. Δηλαδὴ ἐνῶ στὶς Μονὲς ὅπως καὶ στὶς ἐνορίες, ὅλη ἡ οἰκονομικὴ διαχείριση περνάει καὶ ἐγκρίνεται ἢ ἀπορρίπτεται ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη, τὰ Ἡσυχαστήρια μέχρι πρότινος δὲν εἶχαν τέτοια ὑποχρέωση. Δηλαδὴ λ. χ. γιὰ τὴν ἀντικατάσταση τῶν φθαρμένων παραθύρων στὶς Μονὲς καὶ ἐνορίες ἀπαιτεῖται ἔγκριση τῆς Μητρόπολης. Ἐνῶ τὰ Ἡσυχαστήρια ἔκριναν καὶ ἀποφάσιζαν μόνα τους γιὰ τὶς ἀνάγκες τους καὶ τὴν οἰκονομική τους διαχείριση.

Ἀξίζει νὰ σημειωθεῖ ὅτι αὐτὸ ποὺ προβλέπεται γιὰ μονὲς καὶ ἐνορίες εἶναι **ἔλεγχος νομιμότητας τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως καὶ ὄχι ἔλεγχος σκοπιμότητας.** Ὡστόσο, ἡ ἀπληστία πλειάδας Ἐπισκόπων ἔφθανε στὸ σημεῖο νὰ ὁρίζει τὰ πάντα λαμβάνοντας φυσικὰ γιὰ τὴν παρέμβαση αὐτὴ καὶ τὴν ἀπαραίτητη μίζα γιὰ τὴ μεσολάβηση. Δὲν εἶναι τυχαῖο ὅτι γνωστὸς μακαριστὸς σήμερα Μητροπολίτης ἔφερε τὸ παρατσούκλι «ὁ δέκα τοῖς ἑκατὸ», γιατί ἐλάμβανε πάντα γιὰ κάθε ἐργασία ἀπὸ τοὺς ἐργολάβους ποὺ ἐκεῖνος ἀποκλειστικὰ ὅριζε τὸ 10% τῆς ἀξίας τοῦ συνολικοῦ ἔργου, παρανόμως φυσικά...

Τὸ αὐτοδιοίκητο εἶναι ἡ ἀρχαία παράδοση τῶν Μονῶν καὶ ἀποτελεῖ ἕνα λόγο ἀκμῆς καὶ ἀνθήσεώς τους. Κορυφαῖο παράδειγμα τὸ Ἅγιον Ὄρος! Γιὰ τὰ Ἡσυχαστήρια εἶναι καὶ ἕνας ἄλλος λόγος. Ἐπειδὴ τὸ νομικὸ καθεστὼς τῶν Ἡσυχαστηρίων, ποὺ ἰσχυε μέχρι χθές, εἶναι νεώτερο (ὅλα τὰ Ἡσυχαστήρια ἱδρύθηκαν μετὰ τὸ 1939), εἶναι λογικὸ οἱ μοναχοὶ ποὺ δημιουργοῦν μὲ κόπους καὶ δικά τους χρήματα (ὄχι τοῦ κράτους ἢ τῆς Μητροπόλεως) τὸ σπίτι τους (τὸ Μοναστήρι) νὰ ἔχουν καὶ τὸν λόγο στὴν οἰκονομικὴ διαχείρισή τους.

Αὐτὰ ὅμως ἄλλαξαν ὅταν ἐπὶ κυβερνήσεως Τσίπρα μία ὡραία νύκτα καὶ μὲ παρόντες ἐλάχιστους βουλευτές, **μὲ τροπολογία σὲ τελείως ἄσχετο νομοσχέδιο ἔγινε ἕνα πραξικόπημα!** Καταργήθηκε τὸ αὐτοδιοίκητο τῶν Ἡσυχαστηρίων. Ἀδύνατον νὰ πιστέψει κανεὶς ὅτι αὐτὸ ἦταν ἔμπνευση καὶ πρωτοβουλία τῆς κυβέρνησης Τσίπρα. Ἀδύνατον νὰ μὴν εἶχε προηγηθεῖ συνεννόηση μὲ τὴ Διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας (Ἀρχιεπίσκοπο ἢ ΔΙΣ)! Ἴσως αὐτό, ὡς λέγεται, νὰ προέκυψε κατὰ τὴ διάρκεια τῶν τσίπουρων, ποὺ συνήθιζε νὰ πίνει γνωστὸς Ἐπίσκοπος στὴ δικαιοδοσία τοῦ ὁποίου βρίσκε-

ται γνωστὸ Ἡσυχαστήριο μὲ τὸν τότε ἐπιστήθιο φίλο του ὑπουργὸ Παιδείας...

Στὴν ἀπίθανη περίπτωση, νὰ ἔγινε τὸ πραξικόπημα ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ἔπρεπε ἀμέσως ἡ Ἱερὰ Σύνοδος νὰ καταγγείλει τὴν μονομερῆ κυβερνητικὴ ἐπέμβαση καὶ τὴν ἀνατροπὴ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (νόμος 590 τοῦ 1977). Δὲν ὑπῆρξε ὅμως καμμία διαμαρτυρία ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου! Ἀντιθέτως ἡ Ἱεραρχία τοῦ Ὀκτωβρίου 2021 (ἐν μέσῳ τῆς πανδημίας καὶ τῆς πλύσης ἐγκεφάλου περί τοῦ ἐμβολιασμοῦ τῶν πολιτῶν, ποὺ ἀνεπιφύλακτα ὑποστήριζε καὶ διαφήμιζε), ψήφισε σὲ ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου Τσίπρα τὸν Κανονισμό 337/2021.

Αὐτὸν λοιπὸν τὸν παράνομο κανονισμὸ ζητοῦν τὰ Ἱερὰ Ἡσυχαστήρια νὰ ἀκυρώσει τὸ Σ.τ.Ε. στὸ ὁποῖο προσέφυγαν. Ἡ ὑπόθεση, ὅπως προαναφέραμε, ἐκδικάζεται στὶς 17 Ἰανουαρίου 2023, ἡμέρα μνήμης τοῦ πατρὸς τοῦ μοναχισμοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου!

Ἀποφασίζουμε καὶ διατάζουμε

Ἐπισημαίνουμε ὅτι γιὰ ρυθμίσεις νομοθετικὲς καίριας σημασίας προηγεῖται πάντοτε **διαβούλευση**. Ὁ καλόπιστος διάλογος καὶ ἡ διαφάνεια εἶναι ἡ πεμπτουσία τῆς Δημοκρατίας. **Ἐδῶ δὲν ἔγινε κανένας διάλογος**. Ὅλα ἔγιναν «ἐν κρυπτῷ καὶ παραβύστῳ»! Μάλιστα ἡ Ἱερὰ Σύνοδος αἰφνιδίασε τὰ Ἡσυχαστήρια, διότι διέρρεε –ψευδῶς, ὅπως ἀποδείχθηκε– ὅτι θὰ διατηρηθεῖ τὸ παλαιὸ καθεστώς. Μὲ τὸ νέο καθεστὼς –τὸ ὁποῖο ἐλπίζουμε νὰ κρίνει παράνομο τὸ Σ.τ.Ε.– σὲ ἀντίθεση μὲ κάθε νόμο καὶ κάθε λογικὴ ἡ δικαιοπρακτικὴ ἱκανότητα κάθε Ἡσυχαστηρίου τίθεται ὑπὸ τὴν κηδεμονία τῆς κάθε Μητροπόλεως. Εἶναι δηλαδὴ σὰν νὰ μπαίνει ἕνας ἄσχετος τρίτος καὶ νὰ κάνει «κουμάντο» στὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα ἑνὸς φορολογούμενου ἢ μίας ἐπιχείρησης. Ἐπισημαίνεται ὅτι τὰ Ἡσυχαστήρια ὑπόκεινται στὸν ἔλεγχο τῆς οἰκείας Δ.Ο.Υ. Τώρα πάνω ἀπὸ τὴ Δ.Ο.Υ. θὰ μπεῖ ὁ δεσπότης; Ἐπιπροσθέτως ἀναφέρουμε ὅτι μὲ τὸ μέχρι τώρα καθεστὼς κανένα πρόβλημα δὲν εἶχε δημιουργηθεῖ καὶ οἱ σχέσεις Ἡσυχαστηρίων καὶ Μητροπόλεων ἦταν ὁμαλές. **Μὲ τὸ νέο πραξικοπηματικὸ καθεστὼς θὰ δημιουργηθοῦν χίλιαδυό προβλήματα.** Πρῶτα-πρῶτα ἀνατρέπονται μονομερῶς καὶ αὐθαιρέτως τὰ Καταστατικὰ λειτουργίας ὅλων τῶν Ι. Ἡσυχαστηρίων, τὰ ὁποῖα ἡ ἴδια ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τὰ ἐνέκρινε.

Θὰ μποροῦσε ὡστόσο, νὰ βγεῖ μία μοναστικὴ συνοδεία καὶ νὰ πεῖ ὅτι, ἐὰν ἐμεῖς γνωρίζαμε τὸ νέο ἐπαχθὲς καθεστώς, ποὺ δημιουργεῖται, μπορεῖ νὰ ἐπιλέγαμε νὰ κάνουμε τὸ Μοναστήρι μας Μετόχι π.χ. μίας Ἁγιορείτικης Μονῆς ἢ νὰ τὸ ὑπαγάγουμε ὡς Μετόχι σὲ μία ἄλλη δικαιοδοσία ἢ Πατριαρχεῖο. Τὸ ἴδιο θὰ μποροῦσε νὰ πεῖ καὶ κάθε δωρητὴς πρὸς τὸ Ἡσυχαστήριο, διότι καταστρατηγοῦνται οἱ ὅροι τῆς δωρεᾶς, ποὺ ἴσχυαν μέχρι τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 2021! Καταλαβαίνει κανεὶς τί προβλήματα θὰ δημιουργηθοῦν;

Ἕνα ἀκόμη ἠθικῆς-πνευματικῆς τάξεως θέμα ποὺ δημιουργεῖται μὲ τὴν αὐθαιρεσία τῆς Ἱερᾶς Συνόδου εἶναι ὅτι **καταπατεῖ βάναυσα τὴν ρητῶς ἐκπεφρασμένη ἐπιθυμία ὅλων τῶν συγχρόνων Ἁγίων ποὺ δημιούργησαν Ἡσυχαστήρια. Ὁ Ἅγιος Νεκτάριος στὴν Αἴγινα, ὁ Ἅγιος Πορφύριος στὸν Ὠρωπό, ὁ Ἅγιος Παΐσιος στὴ Χαλκιδική.**

Ἔτσι ἀπὸ τὴ μία πλευρὰ οἱ Ἀρχιερεῖς ἐγκωμιάζουν τοὺς Ἁγίους αὐτοὺς

καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη καταπατοῦν τὴν ἐπιθυμία τῶν Ἁγίων γιὰ ζωντανὰ καὶ αὐτοδιοίκητα Ἡσυχαστήρια. Τί λέτε; Οἱ Ἅγιοί μας νὰ ἔκαναν λάθος καὶ οἱ Μητροπολίτες μας νὰ ἐπιχειροῦν νὰ τοὺς διορθώσουν ἢ ἡ ἀπληστία τοῦ χρήματος καὶ τῆς ἐξουσίας τοὺς τυφλώνει;

Ἀφήσαμε γιὰ τὸ τέλος μία ἀκόμη **«βόμβα» τοῦ νόμου Τσίπρα** καὶ τοῦ κατ' ἐφαρμογή του νέου Κανονισμοῦ λειτουργίας τῶν Ἡσυχαστηρίων 337/2021, ποὺ ψηφίστηκε τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 2021 καὶ δημοσιεύτηκε στὸ ΦΕΚ (37Α/28/02/2022). Ἐκεῖ λοιπὸν προβλέπεται ἀκόμη καὶ ἡ **ἐπέμβαση τοῦ Μητροπολίτου γιὰ τὴν αὐθαίρετη ἀλλαγὴ τῆς διοικήσεως τοῦ Ἡσυχαστηρίου**.

Πέραν τοῦ πάθους τῆς φιλαργυρίας καὶ τῆς ἐξουσιομανίας ποὺ ὑπαγορεύουν τέτοιες ἀντιμοναχικὲς καὶ ἐν τέλει ἀντιευαγγελικὲς ρυθμίσεις, εἶναι καὶ ὁ σκοπὸς νὰ ἐλεγχθοῦν ὅσες μοναστικὲς Ἀδελφότητες δὲν θὰ συμμορφωθοῦν σὲ ὅσα φιλοοικουμενιστικά, ἀντικανονικὰ καὶ ἀντιπαραδοσιακὰ ἔχουν δρομολογηθεῖ (βλ. ψευδοσύνοδο Κολυμπαρίου, ἀναγνώριση «Ἐκκλησίας» ἀχειροτόνητων τῆς Οὐκρανίας, κοινὸ Πάσχα μὲ παπικοὺς τὸ 2025 κ.ἄ.).

Εὐχόμαστε νὰ καταπέσουν τὰ ἄπλητα σχέδια τους μὲ τὶς πρεσβεῖες τῆς Παναγίας μας καὶ τῶν Ἁγίων, ἰδιαιτέρως δὲ τῶν νέων Ἁγίων Νεκταρίου, Πορφυρίου καὶ Παϊσίου, ποὺ εἶναι καὶ κτήτορες Ἡσυχαστηρίων.

ΓΛΥΚΥΤΕΡΗ ΕΙΝΑΙ Η ΜΑΝΑ*

τοῦ κ. Δημητρίου Νατσιοῦ, δασκάλου, Κιλκίς

Ἀπ' οὖλα τὰ λαλούμενα
καλοχτυπᾶ ἡ καμπάνα
Κι ἀπ' οὖλα τὰ γλυκύτερα,
γλυκύτερ' εἶν' ἡ μάνα

(δημοτικὸ)

Γιὰ τήν γιορτή τῆς μάνας...

Στὴν ἀρχὴ τῶν ἀπομνημονευμάτων του, ὁ στρατηγὸς Μακρυγιάννης, διηγεῖται τὸ πῶς σώθηκε ὁ ἴδιος καὶ ἡ φαμελιά του ἀπὸ τοὺς Τούρκους τοῦ Ἀλήπασα. «Γκιζεροῦσαν δεκαοχτὼ ἡμέρες εἰς τὰ δάση κι ἔτρωγαν ἀγριοβέλανα καὶ ἐγὼ βύζαινα», γράφει. Θέλησαν νὰ περάσουν ἕνα γεφύρι ποὺ τὸ «φύλαγαν οἱ Τοῦρκοι» καὶ γιὰ νὰ μὴν κλάψει ὁ νεογέννητος Μακρυγιάννης καὶ «χαθοῦνε ὅλοι», τὸν ἄφησαν στὸ δάσος. «Τότε μετανογάει ἡ μητέρα μου καὶ τοὺς λέει: «Ἡ ἁμαρτία τοῦ βρέφους θὰ μᾶς χάσῃ», τοὺς εἶπε «περνᾶτε ἐσεῖς καὶ σύρτε εἰς τὸ τάδε μέρος καὶ σταθῆτε... τὸ παίρνω κι ἂν ἔχω τύχη καὶ δὲν κλάψῃ, διαβαίνουμε». Νίκησε τὸ ἀνίκητο μητρικὸ ἔνστικτο. Καί, γράφει ὁ πολύπαθος ἀγωνιστής, «ἡ μητέρα μου καὶ ὁ Θεὸς μᾶς ἔσωσε» (ἔκδ. «Ζαχαρόπουλος», σελ. 178).

Ἡ ὡραιότατα ἀσύντακτη τελευταία φράση τοῦ ἥρωα ἐξηγεῖ ὅτι, τὶς πρῶτες καταβολὲς τῆς στερέμνιας πίστης καὶ θεοσεβείας του τὶς ὀφείλει στὴν μάνα του ἀλλὰ καὶ ἑρμηνεύει περίτεχνα τὸ πῶς διασώθηκε τὸ Γένος μας, σὲ τοῦτο τὸ

* Ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς, ἡ ὁποία στὴν παράδοσή μας εἶναι καί ἑορτὴ τῆς μάνας.

ἁλίκτυπο, γαλάξιο ἀκρωτήρι τῆς Μεσογείου, στὸ διάβα τῶν αἰώνων. Οἱ μάνες καὶ ὁ Χριστὸς «μᾶς ἔσωσε». Γιατί «ἀπὸ τὴ γῆ βγαίνει νερὸ κι ἀπ᾽ τὴν ἐλιὰ τὸ λάδι,/ κι ἀπὸ τὴ μάνα τὴν καλὴ βγαίνει τὸ παλληκάρι», πιστοποιεῖ καὶ ὁ ἄφθαστος καὶ ἄφθιτος δημοτικός μας στίχος. Σὲ κανενὸς ἄλλου λαοῦ τὴν δημοτικὴ ποίηση δὲν ἔχει ἡ Μάνα τὴν ἐξαιρετικὴ θέση ποὺ τῆς δίνει τὸ ἑλληνικὸ δημοτικὸ τραγούδι. Καί, ἂς τὸ προσέξουμε αὐτό, τὸ δημοτικό μας τραγούδι βλέπει τὴν γυναίκα κυρίως σὰν μάνα, ἐνῶ τὰ τραγούδια τῆς Δύσης τὴν βλέπουν κυρίως σὰν ἐρωμένη. Ὅταν ρωτήθηκε κάποιος σοφὸς ἀπὸ ἕναν γονέα σὲ ποιὸ ἀπὸ τὰ δύο παιδιά του, ἕνα ἀγόρι κι ἕνα κορίτσι, πρέπει νὰ δώσει ἰδιαίτερη βαρύτητα στὴν ἀνατροφή του, ἐκεῖνος ἀβίαστα ἀπάντησε: στὴν κόρη σου. Γιατί μεγαλώνοντας σωστὰ τὸν γιό σου, ἀνατρέφεις ἕναν σωστὸ πολίτη, ἀνατρέφοντας ὅμως σωστὰ τὴν κόρη σου, ἀνατρέφεις σωστὰ μία ὁλόκληρη γενιά.

Ἡ σκέψη αὐτὴ εἶναι βαθυστόχαστη. Τὴν ψυχικὴ καὶ πνευματική του ἁρματωσιὰ δὲν τῆς προσπορίζει ἡ ἀποθησαύριση τῶν ξερῶν, πολλὲς φορές, γνώσεων τῆς σχολικῆς παιδείας, ἀλλὰ ὁ ἐφοδιασμὸς τῆς παιδικῆς ψυχῆς μὲ ὅλα ἐκεῖνα τὰ βαθιὰ ἀνθρώπινα στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα ἔχει δημιουργήσει ἡ μακραίωνη παράδοση τῆς ζωῆς τοῦ λαοῦ καὶ ποὺ μεταβιβάζονται ἀπὸ γενιὰ σὲ γενιὰ μὲ τὸν προφορικὸ λόγο τῆς μάνας, τοῦ πρώτου καὶ ἀσύγκριτου δασκάλου τοῦ παιδιοῦ.

Γιατί παιδεία θὰ εἰπεῖ γλώσσα. **Καὶ ἡ ἑλληνικὴ γλώσσα εἶναι πρῶτα δουλειὰ τῆς Μάνας. Οἱ μαστοί της εἶναι τρεῖς: οἱ δύο γιὰ τὸ γάλα καὶ ὁ τρίτος τὸ στόμα της, ἡ λαλιά της, ἡ γνήσια καὶ ἄδολη πηγὴ τῆς γλώσσας.** Ἀγράμματη, ἀμόρφωτη, πὲς ὅ,τι θέλεις. Εἶναι ὅμως κεφαλάρι ἀστείρευτο βαθύτατης καὶ φυσικῆς σοφίας. Στὶς λέξεις ποὺ πέφτουν ἀπὸ τὰ χείλη της, μὲ τὴν ἡσυχία καὶ τὴν ὀμορφιὰ τοῦ σταλαχτίτη, στὸ τρυφερὸ αὐτὶ τοῦ παιδιοῦ, γενεὲς γενεῶν ἔχουν κλείσει νόηση καὶ αἴσθημα, πείρα καὶ Ἱστορία – ὅλη τὴν οὐσία τῆς ζωῆς τους. Ἔτσι δίνει στὸ νήπιο, ποὺ τὸ κρατᾶ στὴν ἀγκαλιά της ἡ μάνα, μαζὶ μὲ τὸ γάλα καὶ τὴν πρώτη παιδεία, διαβάζουμε σὲ περισπούδαστο κείμενο τοῦ Σπ. Μελᾶ τὸ 1950 (περιοδικὸ Ἑλληνικὴ Δημιουργία, τεῦχος 48).

Ἴσως σήμερα «τὸ γάλα» αὐτὸ τῆς Ἑλληνίδας μάνας νὰ ξίνισε, γιατί καὶ ἡ ἴδια δὲν ξεδιψᾶ ἀπὸ τὴν ἄδολη πηγὴ τῆς Παράδοσής μας, ἀλλὰ τρέφεται μὲ τὰ ἀκάθαρτα νερὰ τῆς ξενομανίας. Ἀπὸ τότε ποὺ «ἐκσυγχρονίστηκε» καὶ βάλθηκε νὰ γίνει Εὐρωπαία περιφρονώντας πρωτοτόκια τιμημένα, ὁ τρίτος μαστὸς τῆς μάνας, τῆς Ρωμιᾶς, στέρεψε! Γι᾽ αὐτὸ τὰ παιδιά μας πεινοῦν καὶ διψοῦν καὶ κραυγάζουν ἀπελπισμένα «ἄνθρωπον οὐκ ἔχω». Μιὰ σύντομη περιδιάβαση στὴν Παράδοση τοῦ Γένους μας θὰ μᾶς καταδείξει, γιατί ἡ μάνα ἦταν ἡ τροφός, τὸ λιθάρι τὸ ριζιμιό του λαοῦ μας.

Στὴν περίφημη πραγματεία τοῦ Πλουτάρχου Λακαινῶν ἀποφθέγματα (ἔκδ. «Κάκτος», σελ. 232), διαβάζουμε μεταξὺ ἄλλων σπουδαίων ἐπεισοδίων: «Ἄλλη Λάκαινα πρὸς τὸν υἱὸν λέγοντα μικρὸν ἔχειν τὸ ξίφος, εἶπε: βῆμα πρόσθες». «Μιὰ Σπαρτιάτισσα, ποὺ ὁ γυιὸς της ἔλεγε ὅτι ἔχει μικρὸ ξίφος, εἶπε: κάνε ἄλλο ἕνα βῆμα μπροστά». Μεγαλειώδης ἡ φράση «πρόσθες βῆμα»*. Ἔτσι ἔφτασε ἡ Σπάρτη στὴν δόξα τῶν Θερμοπυλῶν!!

* Σημ. «Π»: Ἡ φράση αὐτὴ ἀποτελεῖ πλέον (27.4.2021) καὶ τό νέο ἔμβλημα τῆς «Διοικήσεως Εἰδικοῦ Πολέμου» τῶν Ἑλληνικῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.

Τί νὰ ποῦμε γιὰ τὶς ἅγιες μητέρες τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, τὴν Ἐμμέλεια, τὴν Νόννα καὶ τὴν Ἀνθοῦσα, οἱ ὁποῖες ἀνάγκασαν τὸν περίφημο ρητοροδιδάσκαλο Λιβάνιο ν᾽ ἀναφωνήσει: «Βαβαί, οἵαι παρὰ Χριστιανοῖς γυναῖκές εἰσιν»‼ Γιὰ νὰ θυμηθοῦμε καὶ τὸν ἀείχλωρο λόγο τοῦ σύγχρονου ἁγίου Παϊσίου τοῦ Ἁγιορείτη: «**Ἡ εὐλάβεια τῆς μητέρας ἔχει μεγάλη σημασία. Ἂν ἡ μητέρα ἔχη ταπείνωση, φόβο Θεοῦ, τὰ πράγματα μέσα στὸ σπίτι πᾶνε κανονικά. Γνωρίζω νέες μητέρες ποὺ λάμπει τὸ πρόσωπό τους, ἂν καὶ δὲν ἔχουν ἀπὸ πουθενὰ βοήθεια. Ἀπὸ τὰ παιδιὰ καταλαβαίνω σὲ τί κατάσταση βρίσκονται οἱ μητέρες**». (Λόγοι Δ΄, Οἰκογενειακὴ ζωή, σελ. 90).

Ἀναρωτιοῦνται κάποιοι πῶς ἐπέζησε 1000 χρόνια ἡ αὐτοκρατορία τῆς Νέας Ρώμης-Κωνσταντινουπόλεως, τὸ λεγόμενο Βυζάντιο. **Οἱ μάνες, οἱ ἀφανεῖς σημαῖες τοῦ Γένους, κρύβονται ἀπὸ πίσω! Ἐνδεικτικὸ τὸ γεγονὸς ὅτι ἐννιὰ αὐτοκράτειρες καὶ μάνες ἁγίασαν!** Ἡ ἁγία Ἑλένη ἡ ἰσαπόστολος, ἡ ἁγία Πουλχερία, σύζυγος τοῦ ἐπίσης ἁγίου αὐτοκράτορα Μαρκιανοῦ. Ἡ Θεοφανώ, σύζυγος τοῦ Λέοντος ΣΤ΄ τοῦ Σοφοῦ, ἡ ἁγία Θεοδώρα ἡ ἀναστηλώσασα τὶς εἰκόνες. Ἡ ἁγία Εἰρήνη, ἡ θαυματουργός, σύζυγος τοῦ Μανουὴλ Κομνηνοῦ καὶ μητέρα τοῦ Ἰωάννη, ποὺ ὁ λαὸς τὸν ἀποκαλοῦσε Καλοϊωάννη γιὰ τὶς ἀγαθοεργίες καὶ τὴν φιλανθρωπία του, μὲ τὰ ὁποία τὸν κόσμησε ἡ μητέρα του. Ἡ ἁγία Ὑπομονή, μάνα τοῦ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου, ἡ πολύπαις καὶ καλλίπαις, πολύτεκνη μάνα αὐτοκρατόρων. Καὶ σήμερα ἡ πολύτεκνη μάνα εἶναι τὸ θεμέλιο τοῦ ἔθνους! **Δίπλα στὸ μνημεῖο τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτη, πρέπει νὰ στήσουμε καὶ τὸ μνημεῖο τῆς ἄγνωστης Ἑλληνίδας πολύτεκνης μάνας, ἔλεγε ὁ λογοτέχνης Γ. Θεοτοκᾶς.**

Στὸ βιβλίο τοῦ Κ. Σιμόπουλου Ξένοι περιηγητὲς στὴν Ἑλλάδα (τ. Δ΄, σελ. 287), διαβάζουμε τὸ ἐπεισόδιο ποὺ διασώζει ἕνας Γάλλος περιηγητὴς ὀνόματι Davesle: Μῆλος 1η Φεβρουαρίου 1828. Τὴν ὥρα, ποὺ ξεκουραζόμασταν ἀπ᾽ τὸ ἀνέβασμά μας στὸ Κάστρο τῆς Μήλου, εἴδαμε νὰ πλησιάζει πρὸς τὸ μέρος μας μία γυναίκα, ποὺ κρατοῦσε στό ᾽να χέρι ἕνα σταμνὶ καὶ στ᾽ ἄλλο ἕνα κοριτσάκι, ἐνῶ ἕνα ἄλλο κοριτσάκι ἔτρεχε γύρω της. Στὸν ὦμο της κρατοῦσε κάτι, ποὺ ὅταν μᾶς πλησίασε, εἴδαμε ὅτι ἦταν ἕνα τρίτο παιδί, καλὰ φασκιωμένο. Τῆς ἐξήτησα νὰ μοῦ δώσει λίγο νερό. Σήκωσε τὸ σταμνί της καὶ μοῦ ᾽γνεψε νὰ πιῶ. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ σύντροφός μου, ποὺ μιλοῦσε ἄριστα τὰ νέα ἑλληνικά, εἶχε ἀρχίσει νὰ παίζει μὲ τὸ μεγαλύτερο ἀπ᾽ τὰ κοριτσάκια. Ἔτσι ἀναπτύχθηκε μεταξύ μας μία οἰκειότητα [...] Τὴ ρώτησα γιὰ τὴ ζωή τους. Μοῦ εἶπε ὅτι ὁ ἄντρας της ἦταν ἄλλοτε εὔπορος γεωργός, εἶχαν σπίτι καλό, ἕνα μεγάλο χωράφι κι ἕνα περιβόλι καὶ κατόρθωνε νὰ ζοῦν πολὺ καλά. Ὡστόσο δὲ δίστασε νὰ τὰ ἐγκαταλείψει ὅλα καὶ νὰ τρέξει κοντὰ στοὺς συμπατριῶτες του, μόλις ἄρχισε ὁ πόλεμος τῆς ἀνεξαρτησίας. Οἱ Τοῦρκοι γιὰ ἀντίποινα, ὅταν πέρασαν ἀπ᾽ τὸ νησί, ἔκαψαν τὸ σπίτι καὶ ρήμαξαν τὰ κτήματα. Τώρα ζοῦν πολὺ φτωχὰ καὶ πρέπει νὰ ξαναπεράσουν χρόνια, γιὰ νὰ καλυτερέψει ἡ ζωή τους. Τὴ ρώτησα, γιὰ νὰ τὴ δοκιμάσω, ἂν βλέποντας τὴ φτώχεια, μέσα στὴν ὁποία μεγάλωναν τὰ παιδιά της, δὲ νοσταλγοῦσε τὶς χωρὶς στενοχώριες ἡμέρες, ποὺ περνοῦσαν τὸν καιρὸ τῆς τουρκικῆς κατοχῆς. Δὲν περίμενα ποτέ, ὅτι τὰ λόγιά μου θά ᾽φερναν τέτοιο ἀποτέλεσμα: Ἡ Ἑλληνίδα τῆς Μήλου σηκώ-

θηκε ἀπότομα, ἅρπαξε στὰ χέρια της τὸ φασκιωμένο μωρό καί, ρίχνοντάς μου ἕνα βλέμμα γεμάτο μίσος καὶ περιφρόνηση, εἶπε: «Νὰ ποθοῦμε τὴν ἐποχὴ ποὺ εἴμαστε σκλάβοι, στὸ ἔλεος ἑνὸς βάρβαρου, ποὺ μποροῦσε νὰ μᾶς ἁρπάξει τοὺς ἄντρες μας, τ᾽ ἀδέλφια μας, τὰ παιδιά μας, ἐμᾶς τὶς ἴδιες; Ὄχι! Χίλιες φορὲς καλύτερα νὰ ζῶ μὲ ψωμὶ κι ἐλιὲς καὶ νὰ νιώθω πὼς εἶμαι λεύτερη καὶ μάνα ἐλεύθερων παιδιῶν»!!

Τὸ ᾽21 ἡ μάνα ἀφήνει τὴ λάτρα τοῦ σπιτιοῦ καὶ τὸ μεγάλωμα τῶν παιδιῶν καὶ ζώνεται τ᾽ ἅρματα. «Ἡ Δέσπω κάνει πόλεμο/μὲ νύφες καὶ μ᾽ ἀγγόνια». Μιὰ μόνο περίπτωση ἀπὸ τὶς χιλιάδες ἀνώνυμες καὶ «ἐπώνυμες» ἡρωίδες τῆς Ἐπαναστάσεως θὰ ἀναφέρουμε. Τὴν περίφημη Καρατάσαινα, γυναίκα καὶ μάνα ἡρώων. Συνελήφθη, κατὰ τὴν καταστροφὴ τῆς Νάουσας, τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 1822 καὶ ὁδηγήθηκε, μαζὶ μὲ πλῆθος αἰχμάλωτα γυναικόπαιδα στὴ Θεσσαλονίκη. Πιέστηκε νὰ ἀλλαξοπιστήσει. Ἀρνήθηκε. «Γι᾽ αὐτό», γράφει ὁ αὐτόπτης Γάλλος Pouqueville (Πουκεβὶλ) στὴν ἱστορία του «ἐβύθισαν ἐντὸς σάκκου, τὸν ὁποῖον εἶχαν γεμίσει μὲ ὄφεις, τὴν σύζυγο τοῦ ὁπλαρχηγοῦ Καρατάσου. Ὁ Ἀβδοὺλ Λουμποὺτ ἤλπιζεν ὅτι ὁ θάνατός της, θὰ ἐπήρχετο κατόπιν φρικτῶν πόνων καὶ βασάνων. Ἀλλὰ αἱ πληγαὶ πλήθους ἐχιδνῶν ἔχυσαν τόσον δηλητήριον εἰς τὰς φλέβας τῆς μάρτυρος, ὥστε περιέπεσεν εἰς λήθαργον καὶ ἀπέθανεν ἀνωδύνως, λυτρωθεῖσα οὕτω τῶν δημίων της, ὑπὲρ τῶν ὁποίων δὲν ἔπαυσεν νὰ προσεύχεται θερμῶς, ἐπικαλουμένη τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Παναγίας μέχρι τῆς τελευταίας ὥρας. Οὕτως ἀπέθνησκον αἱ χριστιαναὶ γυναῖκες» (Ἱστορία τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως, σελ. 633). Καὶ σ᾽ ὅλους τοὺς μετέπειτα ἐθνικοὺς ἀγῶνες ἡ Ἑλληνίδα μάνα στέκεται ἀκλόνητη καὶ ἀνδρεία, γαλουχώντας τὰ παιδιά της μὲ τ᾽ ἀθάνατο κρασὶ τοῦ Εἰκοσιένα. Καὶ πάντα ἔστρεφε τὸ βλέμμα της στὴ Θεομάνα μας, τὴν Παναγία:

«Ὦ Παναγιά μου Δέσποινα
καὶ τοῦ Χριστοῦ μητέρα,
σὲ σένα παραδίνομαι,
νύχτα καὶ τὴν ἡμέρα».

Νανούριζε, δηλαδὴ προσευχόταν, τὰ βλαστάρια της νὰ γίνουν καμάρι τοῦ Γένους.

Καὶ ἡ τωρινὴ Ρωμιὰ μάνα, ἂς τινάξει ἀπὸ πάνω της τὴν βρώμικη σκόνη τοῦ δῆθεν ἐξευρωπαϊσμοῦ της, καὶ νὰ στρέψει τὸ βλέμμα της πίσω γιὰ νὰ δεῖ ποιὲς καὶ τί λογῆς μανάδες ἀνέσταιναν παιδιά, ποὺ ἔγραφαν μὲ τὸ αἷμα τους πώς τοῦτος ὁ τόπος εἶναι ἡρωοτόκος καὶ ἁγιοτόκος!!

(Τό παρόν κείμενο ἀφιερώνεται στά λαμπρά παλληκάρια, τούς δύο πιλότους τῆς πολεμικῆς μας ἀεροπορίας, πού τούς πῆρε στά φτερά της ἡ Δόξα, καί στίς μάνες τους, μέ τήν εὐχή ἡ Θεομάνα μας νά τίς παρηγορεῖ).

Ἡ σημερινὴ μέση Ἑλληνίδα:

Ἡ προγιαγιά της εἶχε 12 παιδιά
Ἡ γιαγιά της 6
Ἡ μητέρα της 2
Αὐτὴ ἔκανε μιά ἔκτρωση καί διαθέτει ἕνα σκύλο.

(Ἀπό τό διαδίκτυο)

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ ΚΑΙ ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ ΗΜΕΡΙΔΟΣ ΜΕ ΘΕΜΑ: ΜΕΤΑΝΘΡΩΠΙΣΜΟΣ: ΑΠΕΙΛΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ τῆς «Ἑστίας Πατερικῶν Μελετῶν» στό Πολεμικό Μουσεῖο Ἀθηνῶν τήν 22α Ἰανουαρίου 2023

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Μέ μεγάλη ἐπιτυχία καί μαζική συμμετοχή τοῦ κόσμου, πραγματοποιήθηκε ἡ ἡμερίδα τῆς Ἑστίας Πατερικῶν Μελετῶν στό Πολεμικό Μουσεῖο Ἀθηνῶν τήν Κυριακή 22 Ἰανουαρίου, μέ θέμα «Μετανθρωπισμός – Ἀπειλή γιά τόν ἄνθρωπο».

Τήν ἔναρξη τῆς ἡμερίδος κήρυξε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιῶς κ. Σεραφείμ, πρόεδρος τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπί τῶν αἱρέσεων καί παραθρησκειῶν μέ προσευχή καί μέ σχετικό κατάλληλο πρόλογο ἐνῶ χαιρετισμό ἀπηύθυνε ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, π. Εὐάγγελος Γκανᾶς.

Κατόπιν ἡ χορωδία τῶν μαθητῶν τοῦ «Σχολείου Ψαλτικῆς» ἀπέδωσε κατανυκτικούς καί καλαίσθητους ἐπίκαιρους βυζαντινούς ὕμνους.

Ἐν συνεχείᾳ ἀναγνώστηκαν χαιρετισμοί πού εἶχαν σταλεῖ ἀπό Μητροπολίτες τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί ἀκολούθησαν οἱ εἰσηγήσεις τῶν εἰδικῶν ἐπί τοῦ θέματος ὁμιλητῶν, κατά σειρά τῶν: κ. Δημητρίου Χιωτακάκου, κ. Γεωργίου Ρούντα, κ. Παύλου Κλιματσάκη καί π. Πέτρου Χίρς, ἐνῶ ἐνδιάμεσα προβλήθηκε σχετική συνέντευξη τοῦ καθηγητῆ κ. John Lennox. Τήν ἡμερίδα συντόνισε ὁ ὑποστράτηγος ἐ.ἀ. κ. Ἀθανάσιος Τσουγανάτος. Στό τέλος τῶν εἰσηγήσεων ἀκολούθησαν οἱ ἀπαντήσεις τῶν ὁμιλητῶν στίς ἐρωτήσεις τοῦ κοινοῦ.

Ἡ Ἑστία Πατερικῶν Μελετῶν εὐχαρίστησε ὅλους τούς συμμετέχοντες στήν ἡμερίδα καί ἐξέφρασε τήν ἱκανοποίησή της γιά τήν ἐνεργή συμμετοχή τῶν παρευρισκομένων, οἱ ὁποῖοι ἔδειξαν μέ τήν παρουσία τους, ὅτι ὑπάρχει ἐπαγρύπνηση καί καλή ἀνησυχία γιά τό πολύ σοβαρό πρόβλημα τοῦ μετανθρωπισμοῦ.

ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ

Τό κίνημα τοῦ μετανθρωπισμοῦ δέν παρουσιάζει ἰδέες πού μποροῦν νά θεωρηθοῦν φιλοσοφικές, ἄν καὶ ἔχει τή ρίζα του στόν εὐρωπαϊκὸ ἀνθρωπισμὸ καί τό ἐγχείρημα τοῦ Διαφωτισμοῦ. Ἀποτελεῖ ἕνα ἐπικίνδυνο ἰδεολόγημα , τό ὁποῖο κινεῖται ἀνάμεσα στήν ἐπιστήμη καί τήν ἐπιστημονική φαντασία. Ἐκκινεῖ ἀπό τήν ἐξελικτική δαρβινιστική ἀντίληψη καὶ ἰσχυρίζεται ὅτι ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ νά ἐξελιχθεῖ σέ μετάνθρωπο. Φαντασιακός στόχος τῶν μετανθρωπιστῶν εἶναι ἡ ἕνωση τοῦ ψηφιακοῦ εἰκονικοῦ κόσμου μέ τή βιολογική ὑπόσταση τοῦ ἀνθρώπου, ὥστε νά ἀποκτήσει ὑπερδυνάμεις, νά νικήσει τίς ἀρρώστιες καί τόν θάνατο, νά ἀναβαθμισθεῖ, νά ἀποκτήσει ἀθανασία καί νά αὐτοθεωθεῖ. Homo Deus (Ἀνθρωπο-θεός) εἶναι ὁ τίτλος τοῦ βιβλίου τοῦ «προφήτη» τοῦ μετανθρωπισμοῦ Yuval Harari.

Οἱ ὁραματιστές τοῦ μετανθρωπισμοῦ σχετίζονται μέ τό «Παγκόσμιο Οἰκονομικό Φόρουμ» καί προετοιμάζουν τήν ἀνθρωπότητα γιά τή μετάβαση στήν 4η Βιομηχανική ἐπανάσταση. Ἐργαλεῖο τῶν σκοπῶν τοῦ μετανθρωπισμοῦ θεωρεῖται

ἡ Τεχνητή Νοημοσύνη (Τ.Ν.) πού στήν πραγματικότητα εἶναι ἕνα ἐξελιγμένο πρόγραμμα ἀλγορίθμων. Οἱ προπαγανδιστές τοῦ μετανθρωπισμοῦ λόγῳ τῆς ἀλαζονείας τους δέν ἀντιλαμβάνονται ὅτι ἡ Τ.Ν., μία ὑπολογιστική μηχανή, ἀδυνατεῖ νά ὑποκαταστήσει τόσο τὸν θεοειδῆ νοῦ τοῦ ἀνθρώπου, τή νοερά του ἐνέργεια πού πηγάζει ἀπό τήν καρδιά, ὅσο καί τή συνείδηση πού χαρακτηρίζει τόν κατ᾽ εἰκόνα Θεοῦ πλασθέντα ἄνθρωπο. Πολύ περισσότερο ἀγνοοῦν ὅτι τὸ ἄπιαστο ὄνειρό τους, ἡ νίκη κατά τοῦ θανάτου, ἔχει πραγματωθεῖ διά τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ.

Οἱ συνέπειες τῶν ἐφαρμογῶν τῆς Τ.Ν. εἶναι φοβερές. Μπορεῖ μέσῳ αὐτῆς οἱ μετανθρωπιστές νά ὑπόσχονται ζωή 1000 ἐτῶν, ἀπεριόριστες νοητικές δυνατότητες, ἐπανασχεδιασμό τῆς ζωῆς, ἀλλά ὅλα αὐτὰ κινοῦνται στόν χῶρο τῆς φαντασίας. Ἀντιθέτως οἱ πραγματικές συνέπειες στή ζωή τῶν ἀνθρώπων, ἄν κάποιες ἐφαρμογές τῆς Τ.Ν. περάσουν στήν πράξη, θά εἶναι τρομακτικές. Προπάντων **μέ τήν Τ.Ν. προωθεῖται ὁ πλήρης ἔλεγχος τῆς καθημερινῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου**, ἐξαφανίζεται ἡ ἐλεύθερη βούληση καί ὁ ἄνθρωπος χειραγωγεῖται, πάντοτε «γιά τό καλό του».

Ἡ Τ.Ν. στενοῦ τύπου ἔχει ἐφαρμογές στήν καθημερινότητα, στόν χῶρο τῆς διοικητικῆς ὀργανώσεως, τῆς ἰατρικῆς καί σὲ ἄλλες πτυχὲς τῆς ἐπιστημονικῆς ἔρευνας κλπ. Ἡ Τ.Ν. γενικοῦ τύπου προωθεῖ τόν ὑβριδικό μετάνθρωπο, ἕνα μεταλλαγμένο βιολογικὸ ὄν ἀπόλυτα ἐλεγχόμενο καὶ εἶναι **ἀποτέλεσμα ὕβρεως, ἀνταρσίας κατά τοῦ Δημιουργοῦ.**

Οἱ μετανθρωπιστές μέ τήν ἐωσφορική ἀλαζονεία τους σχεδιάζουν τήν ὁλοκληρωτική κυριαρχία καί τόν ἔλεγχο ἐπὶ παντός ὄντος.

Ἀπειλοῦνται ἔτσι οἱ δημοκρατικές ἐλευθερίες. Ἐδῶ στήν πατρίδα μας, μέ «διαβούλευση» δύο ἑβδομάδων, χωρίς οὐσιαστικό διάλογο, χωρίς εὐρωπαϊκή Ὁδηγία, ψηφίστηκε ὁ Νόμος 4961/2022 γιά τίς ἀναδυόμενες Τεχνολογίες. **Ὁ ὑπουργὸς Ψηφιακῆς Διακυβέρνησης** μιλώντας στήν Βουλή γιά τό σχετικό νομοσχέδιο **υἱοθέτησε τήν ἄποψη τοῦ μετανθρωπιστῆ Γιουβάλ Χαράρι ὅτι στό μέλλον δέν θά ἔχει ἀξία ἡ ἄσκηση πολιτικῆς μέσῳ διαλόγου, διαβούλευσης καί ἀνταλλαγῆς ἀπόψεων, ἀλλά ἡ ἐδραίωση τῆς λεγόμενης 4ης Βιομηχανικῆς Ἐπανάστασης**, ἡ ὁποία αὐταρχικά, στό βωμό τοῦ οἰκονομικοῦ ὀφέλους ἐπιδιώκει τόν παραγκωνισμό τοῦ ἀνθρώπου, τῆς συνείδησής του καὶ τῆς ἐλευθερίας ἐπιλογῆς του. Χαρακτηριστικό τῆς ἐπιδιωκόμενης ψηφιακῆς μετάβασης ἡ ταχύτητα, πού δέν ἀφήνει περιθώρια γιά περισυλλογή καί προβληματισμό. Ἔτσι μέ τούς καινούργιους νόμους ἰσοπεδώνονται οἱ προβλέψεις τοῦ Συντάγματος περί λαϊκῆς Κυριαρχίας (ἄρθρ.1) καὶ περί σεβασμοῦ καί προστασίας τῆς ἀξίας τοῦ ἀνθρώπου (ἄρθρ.2) Ἀπειλεῖται ἡ θεόσδοτη ἐλευθερία τοῦ κατ᾽ εἰκόνα Θεοῦ πλασθέντος ἀνθρώπου.

Οὐσιαστικά ὁ μετανθρωπισμός εἶναι ἡ νεώτερη ἔκφραση τοῦ ἀρχεγόνου πειρασμοῦ καὶ ψέματος τοῦ Σατανᾶ πρὸς τόν ἄνθρωπο : νά γίνει Θεὸς χωρίς Θεό· «ᾗ ἂν ἡμέρᾳ φάγητε ἀπ᾽αὐτοῦ, διανοιχθήσονται ὑμῶν οἱ ὀφθαλμοὶ καί ἔσεσθε ὡς Θεοί»(Γεν. 3,5).

Ἀπορρίπτει τόν Θεάνθρωπο Χριστό, τήν Οἰκονομία τοῦ Θεοῦ γιά τήν «κατὰ χάριν» θέωση τοῦ ἀνθρώπου καί μέ τή σατανική του ἔμπνευση ἐπαγγέλλεται τή θέωση τοῦ ἀνθρώπου μέ τήν ἀλλαγή τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως μέσῳ τῆς τεχνολογίας. Γεννημένος μετὰ τόν μηδενισμό προσφέροντας χιλιαστικές προσδοκίες καταλήγει στό νά ἔχει θρησκευτικό χαρακτήρα καί μέ τὸ «εὐαγγέλιό» του νά ἑλκύει τούς ἀπεγνωσμένους χωρίς Θεό ἀνθρώπους.

Ζώντας σ᾽ αὐτό τό διεθνὲς περιβάλλον, ὅπου μέ ἔπαρση προβάλλεται ὡς ἀναπόδραστη ἀναγκαιότης ἡ «Μεγάλη ἐπανεκκίνηση», γίνεται αἰσθητό ὅτι **ὁ μετανθρωπισμός εἶναι ἡ πιό πρόσφατη μορφή τοῦ «μυστηρίου τῆς ἀνομίας»** (Β΄ Θεσσ. 2,7), ἡ προετοιμασία καί ὁδὸς πρὸς τόν Ἀντίχριστο. Εἶναι ἡ τέλεια **μετάβαση ἀπό τόν ἀθεϊστικό ἀνθρωπισμό στόν σατανικό ὑπεράνθρωπισμό.** Ὁ προβαλλόμενος μετάνθρωπος, ὁ Ὑπεράνθρωπος, δέν εἶναι ἄλλος ἀπό τόν «ἄνθρωπο τῆς ἀνομίας», τόν «ὑπεραιρόμενον ἐπί πάντα λεγόμενον θεόν» (Β΄ Θεσσ. 2,3-4).

Ἡ ἀπόρριψη τοῦ Θεανθρώπου σέ παγκόσμιο ἐπίπεδο χάριν ἑνὸς ἀνθρωποθεοῦ φαίνεται ὡς ὁ τελευταῖος πειρασμὸς τῆς ἱστορίας. Ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός μέσα ἀπό τό βιβλίο τῆς Ἱερᾶς Ἀποκαλύψεως ζητεῖ ἀπό τούς πιστούς νά δείξουν **ὑπομονή** καὶ ὑπόσχεται τήν προστασία Του ἀπὸ τόν πειρασμό αὐτόν, πού θά δοκιμάσει καί θά ἀπειλήσει ὅλους τούς ἀνθρώπους προκειμένου νά τούς ὁδηγήσει στή λατρεία τοῦ Ἀντιχρίστου: «Ὅτι ἐτήρησας τόν λόγον τῆς ὑπομονῆς μου, κἀγώ σε τηρήσω ἐκ τῆς ὥρας τοῦ πειρασμοῦ τῆς μελλούσης ἔρχεσθαι ἐπὶ τῆς οἰκουμένης ὅλης, πειράσαι τούς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς» (Ἀποκ. 3,10).

Αὐτή ἡ κλήση τοῦ Κυρίου γιά ὑπομονή στόν πειρασμό ἀπευθύνεται σήμερα σέ ὅλους. Ἡ ὑπομονή αὐτή συνδέεται ἄμεσα μέ τήν πίστη στόν Χριστό, μέ τήν ἀντίσταση στόν πειρασμό, δηλ. τήν ἄρνηση κάθε ὀφέλους πού ὑπόσχεται τό κίνημα τοῦ μετανθρωπισμοῦ καί καταργεῖ τή θεόσδοτη ἐλευθερία μας καί τήν ἐν Χριστῷ ἐλπίδα.

Θά μπορούσαμε μέ διάκριση νά δεχθοῦμε κάποια ὀφέλη ἀπό τή Τ.Ν. στενοῦ τύπου σέ αὐτοματοποιημένες ὑπηρεσίες ὅπως π.χ. αὐτοματοποιημένη μετάφραση ἤ μετατροπή φωνητικοῦ κειμένου σέ γραπτό κείμενο. Ὅσον ἀφορᾶ στήν ἐφαρμογή της σέ πιό καίριους τομεῖς, πού ἐνεργοῦν πιό ἄμεσα στόν ἴδιο τόν ἄνθρωπο, ὅπως αὐτός τῆς ὑγείας, στά σίγουρα μπορεῖ νά βοηθήσει καὶ τήν Ἰατρική Ἐπιστήμη, ἐφόσον ὁ ἄνθρωπος (ἐδῶ ὁ Ἰατρός) εἶναι ἐκεῖνος πού λαμβάνει τήν τελική ἀπόφαση.

Δέν πρέπει ὅμως νά παραβλέπουμε τό γεγονός ὅτι ὁ Μετανθρωπισμὸς στή σημερινή του κορύφωση ἀποτελεῖ τήν ὕστατη ἐξέλιξη τῆς ἠλεκτρονικῆς διακυβέρνησης καὶ ὅλων τῶν παραγώγων της, ὅπως τῶν ἠλεκτρονικῶν ταυτοτήτων καὶ τοῦ προσωπικοῦ ἀριθμοῦ τοῦ πολίτη, πού ἀποτελοῦν μᾶλλον τήν ἁπτή, τήν τελική πράξη τῆς παράδοσής μας σέ ὅλο αὐτό τό δαιμονικό σύστημα. Ἄν πάρεις τήν ἠλεκτρονική ταυτότητα καὶ τόν προσωπικό ἀριθμό τοῦ πολίτη, δύσκολα θά ἀρνηθεῖς τή μεταφορά του στό σῶμα σου, σύντομα καί ἄνετα θά τόν δεχθεῖς

στόν καρπό, καί σέ λίγα χρόνια τό τσιπάκι στόν ἐγκέφαλο. Στῶμεν καλῶς !

Ὁ Χριστός, ὁ ἀρχηγός τῆς Ζωῆς, «ἐξῆλθε νικῶν καὶ ἵνα νικήσῃ» (Ἀποκ. 6,2). Ἡ ὀρθόδοξη πίστη μας, ὁ λόγος τῶν ἁγίων Πατέρων, ἡ ἐν Χριστῷ ζωή εἶναι τά ἀκαταμάχητα ὅπλα μας ἀπέναντι στόν ὑπερφίαλο Μετανθρωπισμό, τούς ἀντίχριστους σκοπούς καί τίς μεθοδεύσεις του.

Στῶμεν καλῶς!

ΚΥΑΝΙΟ ΜΕΣΑ ΣΤΑ ΕΝΤΟΜΟΕΙΔΗ «ΤΡΟΦΙΜΑ»*
τῆς κ. Μαρίας Δεναξᾶ, δημοσιογράφου

Ἡ Εὐρωπαϊκή Ἐπιτροπή λοιπόν ἀπό χθές ἐπέτρεψε μεταξύ ἄλλων τή διάθεση στήν ἀγορά κατεψυγμένων προνυμφῶν ἀλευροσκωλήκων ἤ ἀποξηραμένων σέ μορφή πολτοῦ καί σέ μορφή σκόνης (Alphitobius diaperinus) ὡς συστατικό σέ διάφορα τρόφιμα γιά τόν γενικό πληθυσμό καί σέ συμπληρώματα διατροφῆς (https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/...).

Ἐπίσης ἕνα ἄλλο «νέο τρόφιμο», ἡ σκόνη τοῦ Acheta domesticus (οἰκοδίαιτος γρύλλος), θά χρησιμοποιεῖται σέ πολύσπορα ψωμιά καί ψωμάκια, ἁλμυρά μπισκότα (κράκερ) καί κριτσίνια, μπάρες δημητριακῶν, ξηρά προμείγματα γιά ψημένα προϊόντα ἀρτοποιΐας καί ζαχαροπλαστικῆς, μπισκότα, προϊόντα μέ βάση ἀποξηραμένα παραγεμισμένα καί μή παραγεμισμένα ζυμαρικά, σάλτσες,

* Ἀνάρτηση τῆς κ. Δεναξᾶ στό facebook (26.1.2023)

Ἡ *Παρακαταθήκη* παρακαλεῖ γιά τή συνδρομή σας

Γιά τήν ἀποστολή τῆς συνδρομῆς σας (ἐσωτερικοῦ 10 €, ἐξωτερικοῦ 30 € καί Κύπρου 30 €) μπορεῖτε νά χρησιμοποιήσετε τήν ἔνθετη ταχυπληρωμή (ἐμπεριέχεται σέ δύο τεύχη τῆς Παρακαταθήκης ἐτησίως), ἡ ὁποία ἔχει χαμηλότερο ταχυδρομικό τέλος ἀπό τίς ἄλλες ταχυδρομικές ἐπιταγές ἤ νά καταθέσετε χρήματα σέ ἕναν ἀπό τούς κατωτέρω δύο τραπεζικούς λογαριασμούς, ἀναγράφοντας καθαρά τό ὀνοματεπώνυμό σας, ἔτσι ὅπως ἀναφέρεται στήν ἐτικέτα τοῦ περιοδικοῦ, πού λαμβάνετε.

Ἐθνική Τράπεζα: 421/614374-15, IBAN GR 4901104210000042161437415 (BIC) ETHNGRAA καί
Alpha Τράπεζα: 815-002101-039454, IBAN GR 34 0140 8150 8150 0210 1039 454 BIC .. CR BA GR AA

Γράφετε καθαρά τά στοιχεῖα σας

Ἡ ἀποστολή τῶν ἀποδείξεων σέ ὅσους ἔστειλαν συνδρομή γίνεται δύο φορές τόν χρόνο.

Παρακαλοῦμε στό ἔντυπο τῆς ταχυπληρωμῆς νά γράφετε **καθαρά** στή θέση «Ἀποστολέας» τά στοιχεῖα σας, ἔτσι ὅπως ἀναγράφονται στήν ἐτικέτα τῆς *Παρακαταθήκης*, πού λαμβάνετε. Ἐάν ἄλλα στοιχεῖα ἀναγράφουμε ἐμεῖς στήν ἐτικέτα στόν φάκελο τῆς Παρακαταθήκης καί ἄλλα ἐσεῖς στήν ταχυπληρωμή, πού μᾶς στέλνετε, δημιουργεῖται πρόβλημα. Παρακαλοῦμε ἐπίσης νά γράφετε τό τηλέφωνό σας.

μεταποιημένα προϊόντα πατάτας, πιάτα μέ βάση ψυχανθῆ καί λαχανικά, πίτσα, προϊόντα μέ βάση ζυμαρικά, σκόνη ὀροῦ γάλακτος, ἀνάλογα κρέατος, σοῦπες καί σοῦπες σέ συμπυκνωμένη μορφή ἤ σκόνη, σνάκ μέ βάση τό ἀλεύρι καλαμποκιοῦ, ποτά παρόμοια μέ τήν μπίρα, εἴδη ζαχαροπλαστικῆς ἀπό σοκολάτα, καρποί μέ κέλυφος καί ἐλαιοῦχοι σπόροι, σνάκ ἐκτός ἀπό πατατάκια, καί παρασκευάσματα κρέατος, πού προορίζονται γιά τόν γενικό πληθυσμό. (https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/...)

Ὅμως ρίχνοντας μιά ματιά στή **σύνθεση τῶν «νέων τροφίμων»**, μπορεῖ νά διαπιστώσει κανείς, ὅτι μεταξύ ἄλλων **περιέχουν στό ἕνα κιλό: χιλιοστόγραμμα τέφρας, μόλυβδο, κάδμιο, διοξίνες ἀλλά καί κυάνιο** ἴσο ἤ λιγότερο μέ 5mg!

Πληροφοριακά, **τό κυάνιο εἶναι ἕνα δηλητήριο** τοῦ ὁποίου ἡ κατάποση μιᾶς δόσης μεταξύ 0,5 καί 3,5 χιλιοστόγραμμων ἀνά κιλό μπορεῖ νά ἀποβεῖ θανατηφόρα, δηλαδή μεταξύ 0,03 καί 0,2 γραμμαρίων γιά ἕνα ἄτομο 60 κιλῶν, σύμφωνα μέ τήν Figaro! (https://sante.lefigaro.fr/.../pour-eviter-l-intoxication-au-.../)

Πληροφοριακά ἐπίσης **ἡ Εὐρωπαϊκή Ἀρχή γιά τήν Ἀσφάλεια τῶν Τροφίμων EFSA, πού χρηματοδοτεῖται ἀπό τό Ἵδρυμα Μελίντα καί Μπίλ Γκέϊτς****, ἔδωσε τό μονοπώλιο διάθεσης στήν ἀγορά αὐτῶν τῶν προϊόντων στήν ἑταιρεία «Cricket One Co.Ltd» μέ ἕδρα τό Βιετνάμ.

Καί τώρα ἄς βγοῦν οἱ «εἰδικοί» ἤ ἡ ἀστυνομία τῆς σκέψης καί οἱ ὀπαδοί τους, γιά νά ὑποστηρίξουν πώς δέν εἶναι ἔτσι τό στόρι!

** **ΥΓ: Ὁ Μπίλ Γκέιτς** μεταξύ ἄλλων ἔχει δημιουργήσει **ἐργοστάσιο κουνουπιῶν** μέ στόχο λέει τήν ἐξάλειψη τῶν ἀσθενειῶν https://www.sportime.gr/.../bil-gkeits-parousiazi-ergostasio.../ ἀλλά τήν ἴδια ὥρα μιλάει γιά θανατηφόρα πανδημία, πού μεταδίδεται ἀπό τά κουνούπια καί ἀποτελεῖ τή μεγαλύτερη ἀπειλή γιά τήν ἀνθρωπότητα.

https://eleftherostypos.gr/.../vinteo-otan-o-bil-gkeits-apele...

Ἐπίσης **εἶναι ὁ μεγαλύτερος γαιοκτήμονας σέ ὁλόκληρη τήν Ἀμερική** https://www.newmoney.gr/.../farmer-bill-o-bil-gkeits-ine-o-m.../, **προωθεῖ τό συνθετικό κρέας** https://www.cnbc.com/.../bill-gates-and-richard-branson-bet-o..., θέλει νά ψεκάσει ἑκατομμύρια τόνους ἀνθρακικό ἀσβέστιο στή στρατόσφαιρα, γιά νά ψυχθεῖ ὁ πλανήτης https://www.newsbomb.gr/.../o-mpil-gkeits-ypostirizei-peirama..., **εἶναι ὑπέρ τῆς παραγωγῆς νεροῦ ἀπό ἐπεξεργασμένα κόπρανα** γιά τόν ἀναπτυσσόμενο κόσμο https://www.kathimerini.gr/.../o-mpil-gkeits-ipie-nero-apo-.../ κτλ. κτλ. κτλ.

Ὡς μικρό ἀντίδωρο εὐγνωμοσύνης γιά τίς προσφερθεῖσες ὑπηρεσίες της εὐχόμεθα ὑπέρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς στενῆς μας συνεργάτριας Βασιλικῆς Λαμπροπούλου, ἡ ὁποία ἦταν ἐκδότρια καί κατά νόμον ὑπεύθυνη τῆς *Παρακαταθήκης*. Ἐκοιμήθη στίς 20 Ἰανουαρίου 2023.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ½ ΣΧΟΛΙΑ

Ν. Ἰωνίας Γαβριήλ: «Ὁ Χριστός στόν Ἰορδάνη ταυτίζεται μέ τό ὑδάτινο στοιχεῖο, τό στοιχεῖο τῆς ζωῆς»!

Ὁ Σεβ. Μητρ. Νέας Ἰωνίας κ. Γαβριήλ, ὡς γνωστόν, εἶχε δεινῶς σκανδαλίσει τούς πιστούς μέ τίς δηλώσεις του γιά τήν ὁμοφυλοφιλία. Τώρα (ἀνήμερα τῶν Ἁγίων Θεοφανείων τοῦ 2023) φαίνεται νά κηρύσσει αἱρετικές ἀπόψεις γιά τόν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό.

Τό πιό ἀπαράδεκτο πού εἶπε ἦταν ὅτι «Σήμερα ὁ Χριστός στόν Ἰορδάνη γίνεται τό πρόσωπο πού ταυτίζεται μέ τό ὑδάτινο στοιχεῖο, τό στοιχεῖο τῆς ζωῆς».

Ποιός θά τόν ἐπαναφέρει;

Πηγή: orthodoxia-ellhnismos.gr/2023/01/blog-post_5012.html

Ὅσιος Παΐσιος: Τώρα ἔχουμε πόλεμο, πνευματικό πόλεμο.

Ἔχω βέβαια τή δυνατότητα νά πάω κάπου νά ἡσυχάσω. Ξέρετε πόσοι μοῦ ἔχουν πεῖ νά μοῦ κάνουν τά ἔξοδα, γιά νά πάω στήν Καλιφόρνια, στόν Καναδᾶ; «Ἔχουμε Ἡσυχαστήριο, λένε, νά ρθῆς». Ἄν βρεθῶ σέ ἄγνωστο τόπο, θά εἶναι σάν νά βρίσκομαι στόν Παράδεισο. Δέν θά μέ ξέρει κανείς, θά ἔχω τό πρόγραμμά μου, θά ζήσω καλογερικά, ὅπως θέλω. Βλέπεις, ὅμως, ὅταν τελειώνει ὁ πόλεμος, τότε ἀπολύεται κανείς. Τώρα ἔχουμε πόλεμο, πνευματικό πόλεμο. Πρέπει νά εἶμαι στήν πρώτη γραμμή. Τί μαρξιστές ὑπάρχουν, τί μασόνοι, τί σατανιστές καί τόσοι ἄλλοι! Πόσοι δαιμονισμένοι, πόσοι ἀναρχικοί, πόσοι πλανεμένοι ἔρχονται γιά νά τούς ἐπισφραγίσω τήν πλάνη τους! Καί πόσους μοῦ τούς στέλνουν, χωρίς νά τούς προβληματίσουν, ἄλλοι γιά νά τούς ξεφορτωθοῦν, ἄλλοι γιά νά μή βγάλουν αὐτοί τό φίδι ἀπό τήν τρύπα... Νά ξέρατε πόσο στριμώχνομαι καί ἀπό πόσες μεριές! Πίκρα τό στόμα μου ἀπό τόν πόνο τῶν ἀνθρώπων. Μέσα μου ὅμως νιώθω παρηγοριά. Ἄν φύγω, τό θεωρῶ σάν νά φεύγω ἀπό τήν πρώτη γραμμή, σάν νά ὀπισθοχωρῶ. Τό θεωρῶ προδοσία. Ἔτσι τό νιώθω.

Μήπως ξεκίνησα γιά τέτοια πράγματα ἤ ξεκίνησα γιά νά βοηθάω μοναστήρια; Γιά ἀλλοῦ ξεκίνησα καί ἀλλοῦ βρέθηκα, καί τώρα πῶς παλεύω! Καί βλέπεις, ὁ ἄλλος δέν μιλάει. Δέν πάει νά διαλύσουν τήν Ἐκκλησία; «Δέν πειράζει», λέει. Πηγαίνει καί μέ τόν ἕναν καί μέ τόν ἄλλον, ἀρκεῖ νά βολευτεῖ.Τί νά βολευτεῖ! Αὐτόν τόν βολεύει ὁ διάβολος τελικά. Αὐτά εἶναι ἄτιμα πράγματα. Ἄν ἤθελα ἐγώ νά κάνω αὐτό πού μέ εὐχαριστεῖ, οὐ, ξέρετε πόσο εὔκολο ἦταν; Σκοπός ὅμως εἶναι νά κάνω ὄχι αὐτό πού βολεύει ἐμένα, ἀλλά αὐτό πού βολεύει τόν ἄλλον. Ἄν σκεφτόμουν πῶς νά βολευτῶ ἐγώ, ἔχω τήν δυνατότητα νά βολευτῶ σέ πολλές μεριές. Γιά νά περάσης ὅμως στήν βουλή τοῦ Θεοῦ, πρέπει νά γίνεις «βουλευτής» τοῦ Θεοῦ, ὄχι «βολευτής» τοῦ ἑαυτοῦ σου.

Γέροντος Παϊσίου Ἁγιορείτου, *Λόγοι Β΄, Πνευματική Ἀφύπνιση*, Ἱερόν Ἡσυχαστήριον Εὐαγγελιστής Ἰωάννης ὁ Θεολόγος, Σουρωτή Θεσσαλονίκης, 1999, σσ. 25-26.

Οἱ ἀχειροτόνητοι σχισματικοί βρῆκαν κελλί στό Ἅγιον Ὄρος!

Ὅπως διαβάζουμε στό tasthyras.wordpress.com/2023/01/26/οι-αχειροτόνητοι-σχισματικοί-βρῆκαν/ ἡ **Μονή Παντοκράτορος,** ἡ πρώτη ἀπό τίς 20 Κυρίαρχες Μονές τοῦ Ἁγίου Ὄρους πού ἄνοιξε τίς πόρτες της στούς σχισματικούς τῆς «Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας τῆς Οὐκρανίας», **τούς παραχώρησε τώρα ἕνα ἐρειπωμένο κελλί γιά δική τους χρήση**. [...]

Τόν Φεβρουάριο τοῦ 2019 ἡ Ἱερά Κοινότητα τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἀποφάσισε ὅτι κάθε Μονή μπορεῖ νά ἀποφασίσει μόνη της ἄν θά ἀναγνωρίσει τούς σχισματικούς ἤ ὄχι. Οἱ σχισματικοί ἔχουν λειτουργήσει τώρα σέ πολλά μοναστήρια, ἄν καί ἐξίσου ἀρκετά συνεχίζουν νά τηροῦν τήν Ὀρθόδοξη ἐκκλησιολογία.

Πηγή: Orthodox Christianity

❖ ❖ ❖

Οἰκουμενιστική βραδιά συμπροσευχῆς γιά τήν «Ἑνότητα τῶν Χριστιανῶν» στή Θεσσαλονίκη!

Οἱ συμπροσευχές Παπικῶν, Οὐνιτῶν, Ὀρθοδόξων, Προτεσταντῶν καί Μονοφυσιτῶν (Ἀρμενίων) «γιά τήν ἑνότητα τῶν Χριστιανῶν» εἶναι, δυστυχῶς, μιά κακή παράδοση ἐδῶ καί πολλά χρόνια.

Πραγματοποιήθηκε καί φέτος σέ διάφορα μέρη τοῦ κόσμου. Στή Θεσσαλονίκη ἔλαβε χώρα στίς 21.1.2023 στόν παπικό ναό, ὅπου (ὅπως διαβάζουμε) ἐκτός τοῦ Προέδρου τοῦ Τμήματος Θεολογίας Α.Π.Θ. κ. Ν. Μαγγιώρου, μετεῖχαν οἰκογενειακά καί οἱ καθηγητές Σ. Τσομπανίδης, Π. Παναγιωτόπουλος, καί οἱ Π. Παχῆς, Ν. Παπαγεωργίου, Ε. Ἀμοιρίδου καί ἀπό τήν Ἀνώτατη Πατριαρχική Ἐκκλησιαστική Ἀκαδημία Κρήτης ὁ κ. Χ. Ἀρβανίτης.

Τό καινούργιο –καί πολύ λυπηρό– εἶναι ὅτι **ἡ συμπροσευχή θά φιλοξενηθεῖ τοῦ χρόνου (2024) στήν Πατριαρχική Ἱερά Μονή Βλατάδων στή Θεσσαλονίκη.**

Οἱ διοργανωτές μᾶς πληροφοροῦν ὅτι ἔχουν τήν ἀμέριστη συμπαράσταση καί τήν «συγκινητική προτροπή» τοῦ πάπα Φραγκίσκου καί Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Βαρθολομαίου «νά συνεχίσουν τό θεάρεστο αὐτό ἔργο» (βλ. ἀνάρτηση enromiosini.gr, 25.1.2023 ὑπό τόν τίτλο Οἰκουμενιστική βραδιά συμπροσευχῆς γιά τήν «Ἑνότητα τῶν Χριστιανῶν» στή Θεσσαλονίκη! 21-1-2023)

Τέλος μαθαίνουμε κάτι ἀκόμη σημαντικό: «Μετά τήν ἐκφρασθεῖσα ἐπιθυμία Πάπα καί Πατριάρχη νά συνεορτάσουν ἀπό κοινοῦ τό Πάσχα τό 2025, κατά τήν 1.700ή ἐπέτειο τῆς Α΄ Οἰκ. Συνόδου, πού θεσμοθέτησε σέ ἀνώτατο ἐκκλησιαστικό ἐπίπεδο τόν κοινό ἀπό ὅλους τούς χριστιανούς ἑορτασμό τοῦ Πάσχα, στόχος τους πού προσευχητικά ἀνακοινώθηκε εἶναι μιά "κοινή" οἰκουμενική Σύνοδος, πού θά ὁδηγοῦσε κατ' εὐχήν καί στήν εὐχαριστιακή κοινωνία. Πολλοί φορεῖς στήν Ἑλλάδα ἐργάζονται ἀπό κοινοῦ πρός τόν κοινό ἑορτασμό, ὄχι μόνον τοῦ Πάσχα, ἀλλά καί τῶν ἀκινήτων ἑορτῶν, μέ κοινή ἀπόφαση καθιέρωσης ἑνός κοινοῦ ἡμερολογίου»(!).

❖ ❖ ❖

Οἱ «προοδευτικές» δράσεις τοῦ θεολογικοῦ Συνδέσμου «Καιρός» καί τῆς Ἕνωσης Ἀθέων

Ἀπό Δελτίο Τύπου τῆς «Πανελληνίου Ἑνώσεως Θεολόγων» (Π.Ε.Θ.) ὑπό τόν ἀνωτέρω τίτλο (27.1.2023) μαθαίνουμε τά νέα «κατορθώματα» τοῦ ἀντι-Συλλόγου Θεολόγων «Καιρός». Αὐτοί οἱ κύριοι,

λοιπόν, δέν ἔχουν δυσκολία νά συνεργασθοῦν μέ ὁποιονδήποτε ἀντιεκκλησιαστικό, προκειμένου νά τορπιλίσουν τή σωστή ἀπόφαση τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας (Σ.τ.Ἐ.), μέ τήν ὁποία τό Σ.τ.Ἐ. εἶχε ἀκυρώσει τά νέα ἀπαράδεκτα προγράμματα Θρησκευτικῶν τοῦ «Καιροῦ» καί τῶν σύν αὐτῷ.

❖ ❖ ❖

Μετατρέπουν Ἱερούς Ναούς σέ συναυλιακά κέντρα

Διαβάζουμε στό διαδίκτυο (1.2.2023) γιά μιά κακή «μόδα», πού ἀναπτύσσεται τά τελευταῖα χρόνια. Εἶναι τό νά χρησιμοποιοῦνται ἱεροί ναοί (ὁ κυρίως ναός) γιά μουσικές συναυλίες καί παραστάσεις. Καί προβάλλεται ἡ εὔλογη ἀπορία: Τόσοι κατάλληλα διαμορφωμένοι χῶροι ὑπάρχουν, γιατί δέν πᾶνε ἐκεῖ; Ἡ παρατηρούμενη ἐπανάληψη αὐτῆς τῆς ἀσέβειας δέν μπορεῖ νά χαρακτηρισθεῖ τυχαία.

❖ ❖ ❖

Μητσοτάκης: Ἡ Ἑλλάδα εἶναι κυψέλη ἐνσωμάτωσης (τῶν «μεταναστῶν»)

Ὡς γνωστόν ἡ λεγόμενη πολυπολιτισμικότητα, δηλαδή τό ἀνακάτεμα τῶν λαῶν ἤ καλύτερα ὁ ἐποικισμός τῆς Εὐρώπης ἀπό Ἀφροασιάτες εἶναι βασικό στοιχεῖο τῆς Νεοταξίτικης ἀτζέντας. Ἔτσι ὁ [κακῇ τῇ τύχῃ] πρωθυπουργός Κυριάκος Μητσοτάκης σέ ἐκδήλωση τοῦ Ὑπουργείου Μεταναστευτικῆς Πολιτικῆς (19.1.2023) κάλεσε τούς ἐν Ἑλλάδι παρανόμως εἰσελθόντας νά μή φύγουν γιά ἄλλες χῶρες, λέγοντάς τους ὅτι ἐδῶ ὑπάρχουν δουλειές καί ὅτι ἡ Ἑλλάδα εἶναι μιά «κυψέλη ἐνσωμάτωσης».

ΣΙΑΤΛ: Μήνυση κατά τῶν Big Tech γιά σοβαρή ψυχική διαταραχή τῶν μαθητῶν

Ὅπως διαβάζουμε στό enromiosini.gr (16.1.2023), ἡ Πρώτη Σχολική Περιφέρεια τοῦ Σιάτλ κατέθεσε μήνυση κατά ἀρκετῶν κολοσσῶν τῶν μέσων κοινωνικῆς δικτύωσης, κατηγορώντας τους ὅτι προκαλοῦν κρίση ψυχικῆς ὑγείας.

Σύμφωνα μέ τή μήνυση, πού κατατέθηκε στό ὁμοσπονδιακό δικαστήριο τοῦ Σιάτλ κατά τῆς Alphabet, Meta, Snap καί τῆς ByteDance ἰδιοκτήτριας τοῦ TikTok, οἱ μαθητές πάσχουν ἀπό ἄγχος, κατάθλιψη καί ἄλλες ψυχολογικές διαταραχές –ἀκόμα καί αὐτοκτονίες– πού σχετίζονται μέ τή χρήση τῶν κοινωνικῶν μέσων.

Ἡ περιοχή ἀριθμεῖ περίπου 50.000 παιδιά σέ περισσότερα ἀπό 100 σχολεῖα.

Ἡ ἀγωγή φαίνεται νά εἶναι ἡ πρώτη τοῦ εἴδους της στίς Ἡνωμένες Πολιτεῖες ἀπό μιά σχολική περιφέρεια καί ἔρχεται μετά ἀπό παρόμοιες καταγγελίες, πού ὑποβλήθηκαν πέρυσι ἀπό δεκάδες οἰκογένειες. Ἀνάμεσά τους, περισσότερες ἀπό δώδεκα κατηγοροῦν τίς τεχνολογικές ἑταιρεῖες γιά αὐτοκτονίες.

Ἡ ἰδέα ὅτι οἱ ἑταιρεῖες μέσων κοινωνικῆς δικτύωσης εὐθύνονται γιά τήν πιθανή ζημιά πού προκαλοῦν τά προϊόντα τους στούς νέους προέκυψε στά τέλη τοῦ 2021, ὅταν ἡ Φράνσις Χάουγκεν, πρώην ὑπάλληλος τῆς Meta ἔφερε στό φῶς ἔγγραφα σχετικά μέ τίς ἐσωτερικές της λειτουργίες. Μεταξύ τῶν ἰσχυρισμῶν τῆς κας Χάουγκεν ἦταν ὅτι ἡ ἑταιρεία ἐν γνώσει της λεπλάτησε εὐάλωτους νέους, γιά νά αὐξήσει τά κέρδη της. Τό Κογκρέσο ἔχει πραγματοποιήσει ἀκροάσεις καί ὁρισμένοι γενικοί εἰσαγγελεῖς ἄρχισαν σχετικές ἔρευνες.

Πηγή: aubedigitale.com/les-ecoles-de-seattle (11.01.2023)

Ρέτσεφ Λέβι, Καθηγητής στό MIT: νά ἀποσυρθοῦν τά mRNA σκευάσματα

Ἔξω ἀπό τά δόντια τά λέγει ὁ ἑβραϊκῆς καταγωγῆς καθηγητής στό διάσημο M.I.T. Ρέτσεφ Λέβι, εἰδικός στίς ἀναλύσεις ἀσφάλειας φαρμάκων:

«Τά σκευάσματα αὐτά πρέπει πάραυτα νά πάψουν νά χορηγοῦνται, διότι ἀποτυγχάνουν παντελῶς νά ἐκπληρώσουν οἱαδήποτε ἀπό τίς διαφημιζόμενες ὑποσχέσεις τους σχετικά μέ τήν ἀποτελεσματικότητά τους. Πιό σημαντικό ἀκόμη εἶναι ὅτι **πρέπει νά πάψουν νά χορηγοῦνται, διότι ὑφίστανται ἀδιαμφισβήτητα στοιχεῖα ὅτι προκαλοῦν ἕνα πρωτοφανές μέγεθος σωματικῆς βλάβης συμπεριλαμβανομένων τῶν θανάτων νέων ἀτόμων καί μικρῶν παιδιῶν». [...]**

»Δέν ὑπάρχει ἠθική ἤ ἐπιστημονική ἐπιλογή ἄλλη ἀπό τό νά ἀποσυρθοῦν ἀπό τήν ἀγορά αὐτά τά σκευάσματα καί νά σταματήσουν ὅλα τά προγράμματα ἐμβολιασμῶν μέ mRNA προϊόντα.

»Εἶναι πασιφανές ὅτι αὐτό εἶναι τό πιό ἀποτυχημένο σκεύασμα στήν ἱστορία τῶν ἰατρικῶν σκευασμάτων ἀπό πλευρᾶς ἀποτελεσματικότητος καί ἀπό πλευρᾶς ἀσφάλειας.

»Πρέπει νά ἐρευνήσουμε καί νά σκεφτοῦμε πολύ πῶς καταλήξαμε σέ αὐτό τό σημεῖο, νά εἶναι αὐτό τό σκεύασμα ταυτόχρονα τό πιό κερδοφόρο ἰατρικό προϊόν στήν ἱστορία».

Πηγή: tasthyras.wordpress.com/2023/02/01/ρέτσεφ-λέβι-

❖ ❖ ❖

Στή Γερμανία δίνονται ἀποζημιώσεις

Ὁ δημοσιογράφος Ἐλευθέριος Ἀνδρώνης (sportime.gr, 1.2.2023) σέ ἄρθρο του μέ τίτλο «Στή Γερμανία δίνονται ἀποζημιώσεις γιά τίς βλάβες ἀπό τά mRNA σκευάσματα - Στήν Ἑλλάδα οἱ θεσμοί σφυρίζουν ἀδιάφορα», παρουσιάζει τό τί γίνεται στή Γερμανία σέ ἀντίθεση μέ αὐτό πού (δέν) γίνεται στήν Ἑλλάδα.

Ὅπως ἀναφέρει δημοσίευμα τοῦ περιοδικοῦ Der Spiegel: «Μέχρι στιγμῆς ἔχουν ἐγκριθεῖ 253 αἰτήσεις ἀποζημίωσης λόγῳ σοβαρῶν ἀνεπιθύμητων παρενεργειῶν τοῦ ἐμβολιασμοῦ κατά τοῦ κορωνοϊοῦ, ὅπως γιά παράδειγμα μυοκαρδίτιδα, φλεβική θρόμβωση καί σύνδρομο Guillain-Barré».

❖ ❖ ❖

Στέλεχος τῆς Pfizer καταγγέλλει

Στέλεχος τῆς Pfizer ὁμολογεῖ ὅτι ἡ ἑταιρεία προσπαθεῖ νά δημιουργήσει παραλλαγές τοῦ κορωνοϊοῦ, γιά νά συνεχίσει νά πουλᾶ ἐμβόλια!

Σχόλιο «Π»: Δυστυχῶς τό You Tube ἔχει ρίξει τό σχετικό βίντεο

Πηγή: enromiosini.gr (26.1.2023)

❖ ❖ ❖

Ἡ ἐπικίνδυνη ἀτζέντα τοῦ Νταβός 2023

Συνῆλθε τόν Ἰανουάριο τοῦ 2023 τό λεγόμενο Παγκόσμιο Οἰκονομικό Φόρουμ (World Economic Forum-WEF) τοῦ Κλάους Σβάμπ.

Ὅπως διαβάζουμε στό redskywarning.blogspot.com/2023/01/2023.html παραβρέθηκαν πάνω ἀπό 50 ἀρχηγοί κρατῶν καί κυβερνήσεων, 19 διοικητές Κεντρικῶν Τραπεζῶν, 30 ὑπουργοί

Ἐμπορίου καί 35 ὑπουργοί Ἐξωτερικῶν ἀπό ὅλο τόν κόσμο, ἐπικεφαλῆς διεθνῶν ὀργανισμῶν, καθώς καί πάνω ἀπό 1500 ἐπικεφαλῆς ἐπιχειρήσεων.

Μεταξύ τῶν 50 πρωθυπουργῶν ἦταν καί ὁ κ. Μητσοτάκης. Γιά τήν προστασία τους εἶχαν κινητοποιηθεῖ πέντε χιλιάδες στρατιῶτες καί ἀστυνομικοί τῆς Ἑλβετίας, ὅπου βρίσκεται τό Νταβός. Χώρια οἱ σωματοφύλακες τῶν συμμετεχόντων. Ἡ ἀτζέντα τοῦ Φόρουμ ἦταν ἐνδεικτική τοῦ ποῦ θέλουν νά ὁδηγήσουν τήν ἀνθρωπότητα οἱ μαθητευόμενοι μάγοι τῆς Νέας Τάξης (ἤ Ἀταξίας), πού τώρα τή λένε «Μεγάλη Ἐπανεκκίνηση». Ἀναφέρουμε τά κυριώτερα θέματα πού συζητήθηκαν: Ψηφιακά ἀρχεῖα ἐμβολιασμοῦ, τεχνολογία πού ἐπιτρέπει στό ἀφεντικό σας νά παρακολουθεῖ τή δραστηριότητα τοῦ ἐγκεφάλου σας, προώθηση ὁμοφυλοφιλίας μέσῳ Χόλυγουντ, «ἀπελευθέρωση» ἀμβλώσεων κ.ἄ.

Οὐσιαστικά οἱ μαριονέτες πῆγαν νά πάρουν ὁδηγίες ἀπό τούς μαριονετίστες.

Ἕνας ἀπό τούς πιό γνωστούς, πού συμμετεῖχαν, ἦταν καί ὁ πολύς Μπουρλά τῆς Pfizer, τόν ὁποῖον κάποιοι δημοσιογράφοι πέτυχαν σέ ἕναν δρόμο τοῦ Νταβός καί τόν στρίμωξαν ἄγρια μέ τίς ἐρωτήσεις τους. Ὁ Μπουρλά, ὑπό τά ὄμματα τῆς προσωπικῆς του φρουρᾶς, βάδιζε ἀπαθῶς καί χαμογελοῦσε ἀπαντώντας «γειά σας» καί «καλησπέρα».

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Δημηνιαία ἔκδοση τοῦ Πανελληνίου Συνδέσμου
γιά τήν Ἑλληνορθόδοξη Παράδοση «Παρακαταθήκη»
Κωδικός ΕΛ.ΤΑ. 020007
Ἐκδότης - ὑπεύθυνος κατά τόν νόμο: Εὐμορφία Κωστούλα-Μπανάβα
Ὑπεύθυνος τυπογραφείου: Ἀλτιντζῆ Δ. Ἀγγελική
Ἐκτύπωση – Βιβλιοδεσία: Ἀλτιντζῆ Δ. Ἀγγελική
Συνδρομή ἐσωτερικοῦ ἐτήσια: 10 €
Συνδρομή ἐξωτερικοῦ ἐτήσια: 30 €
Συνδρομή Κύπρου ἐτήσια: 30 €
Ἐπιστολές – Συνδρομές: Περιοδικόν ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
Τ.Θ. 18407, Τ.Κ. 540 03 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΤΗΛ: 2310.222.511, FAX: 2310.462.562
e-mail: parakatathiki@gmail.com

Τά ἐνυπόγραφα ἄρθρα ἐκφράζουν τίς ἀπόψεις τῶν συγγραφέων τους καί ἀκολουθοῦν τήν ὀρθογραφία τους. Οἱ ἀπόψεις τῶν ἀρθρογράφων μπορεῖ νά μήν ταυτίζονται κατ' ἀνάγκην μέ τίς θέσεις τοῦ περιοδικοῦ.

© ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Ἐπιτρέπεται ἡ ἀναδημοσίευση κατόπιν γραπτῆς ἀδείας ἀπό τή διεύθυνση τοῦ περιοδικοῦ.